

Wie geeft het meest inspirerend college? Wie legt helder uit en van wie krijg je goede feedback? Vandaag start *Observant* met een nieuwe zevendelige serie: de top dog in het onderwijs. Per faculteit is studenten gevraagd wie in hun ogen de beste docent is. Vandaag bijt geneeskunde, onderdeel van de faculteit Health, Medicine and Life Sciences, het spits af. Volgende week staat een interview met de beste docent aan de faculteit economie en bedrijfskunde op stapel. Zie pagina 8-9 Illustratie: Simone Golob

3 Brand Debeyeplein 1 per toeval ontdekt

4 Medisch statisticus UM: probiotica-affaire had minder dramatisch kunnen aflopen

7 Jubilerende Red Socks zijn niet bang voor voetbalclubs uit de regio

16 Entre nous: Jaap misdraagt zich tijdens faculteitsetentje

Benoeming FHML-decaan Martin Paul eindelijk rond

"Het eerste wat ik ga leren is Nederlands"

Foto: archief UM

De vijftigjarige Duitse farmacoloog prof. Martin Paul wordt de nieuwe decaan van de faculteit Health, Medicine and Life Sciences. Voor deze functie verlaat hij het Berlijnse universitair medisch centrum Charité.

Paul gaat per 1 september in Maastricht aan de slag, meldde het college van bestuur van de Universiteit Maastricht in een bekendmaking vorige week. De huidige decaan Harry Hillen vertrekt eind juni. De nieuwe decaan heeft uitgebreide bestuurlijke ervaring, juist ook in fusieprocessen van faculteiten en ziekenhuizen. Na jarenlang decaan te zijn geweest aan de Berlijnse Freie Universität is hij sinds 2004

decaan en lid van het bestuur van het Charité medisch centrum, een enorm conglomeraat met vier vestigingen en een omzet van 1,2 miljard euro. Het geldt als Europa's grootste Universitätsklinikum. Ook internationaal timmerde Paul aan de weg, onder meer als voorzitter van het Europese decanennetwerk DEAN.

Naast opgetogenheid over de komst van Paul, die gezien wordt als een zwaargewicht, leven er in de faculteit en de UM als geheel ook vragen over deze verrassende overstap. In voetbaltermen gevat verruult Paul een grote Europese topclub voor een weliswaar ambitieuze maar nog altijd kleine club in de periferie. Paul zelf ziet dat echter anders. Inderdaad, geeft hij in een reactie per e-mail toe, "in Duitsland is er na de Charité niets wat je nog als promotie kan beschouwen". Maar na ruim tien jaar decanaat was hij toe aan iets anders, en toen de UM hem benaderde opende dat de mogelijkheid van een internationale voortzetting van zijn carrière. Paul zal straks als FHML-decaan en bestuurslid van het Maastrichtse universitair medisch centrum samenwerking proberen te zoeken met zusterfaculteiten over de grens. Hij mikt op "strategische partnerschappen". In een aantal opzichten, zegt hij, is de UM zijn eigen Charité ver vooruit. De integratie van onderwijs, onderzoek en patiëntenzorg in het UMC, de invoering van het bama-stelsel, en zeker ook de interdisciplinaire aanpak van geneeskunde met gezondheidswetenschappen en Life Sciences zijn allemaal projecten waar men in Duitsland minder goed in is: "We hebben in Berlijn geprobeerd een Life Sciences faculteit te creëren, maar dat

is niet gelukt."

Verdere pluspunten van Maastricht zijn de financiële situatie van MUMC+, "die gezonder is dan die aan de Charité", en in het algemeen het universitaire klimaat. In Duitsland heeft hij zich altijd belemmerd gevoeld door een "zeer conservatieve en ouderwetse universitaire cultuur". Paul kondigt aan zo snel mogelijk Nederlands te gaan leren: "Een kwestie van professionalisme maar ook van hoffelijkheid."

De benoeming van Martin Paul heeft lang aangesleept. Eind vorig jaar was al duidelijk dat hij kandidaat nummer 1 was. Volgens het college van bestuur concentreerden de onderhandelingen zich op specifieke arbeidsvoorwaarden, vooral pensioenrechten. Collegevoorzitter Rit-

zen zinspeelde vorige week ten overstaan van de universiteitsraad op een hogere beloning dan gebruikelijk voor decanen, iets wat dan in 2009 in het jaarverslag over 2008 gemeld zou worden. Het college weigert om nu al opening van zaken te geven. Als Paul qua beloning boven een gemiddeld ministersalaris uitkomt (nu rond 171.000 euro inclusief pensioenvoorziening) is de UM wettelijk verplicht daar melding van te maken. Aan de UM valt voor zover bekend van de bestuurders alleen Ritzen in die categorie. Hij overstijgt met ruim 230.000 in 2006 zelfs het inkomen van de minister-president. Onderwijsminister Plasterk liet vorig jaar zijn ongenoegen blijken over Ritzen's beloning.

■ Wammes Bos

"Past Chinese student in pgo?"

Het Engels van Chinese studenten is belabberd en in onderwijsgroepen zijn ze niet bepaald assertief, terwijl het pgo-systeem dat wel van ze vraagt. "Hoe compatibel zijn Chinese studenten met het Maastrichtse onderwijssysteem?", vroeg studentlid Abe Brandsma (Dope) zich af tijdens de bespreking van de studentenwerving aan de Universiteit Maastricht, vorige week tijdens de vergadering van de universiteitsraad. China is een van de doellanden, maar Brandsma pleit voor enige voorzichtigheid: "Kijk niet alleen naar de hoeveelheid studenten die het je oplevert, maar ook naar de kwaliteit."

Henk Scholten, ook lid namens Dope, was het met Brandsma eens wat betreft het Engels en de assertiviteit, maar benadrukte wel dat ze een

kans moeten krijgen. "Pgo kun je leren. Dat geldt voor iedereen", reageerde rector Gerard Mols.

■ WD

Zie ook de stelling op pagina 2

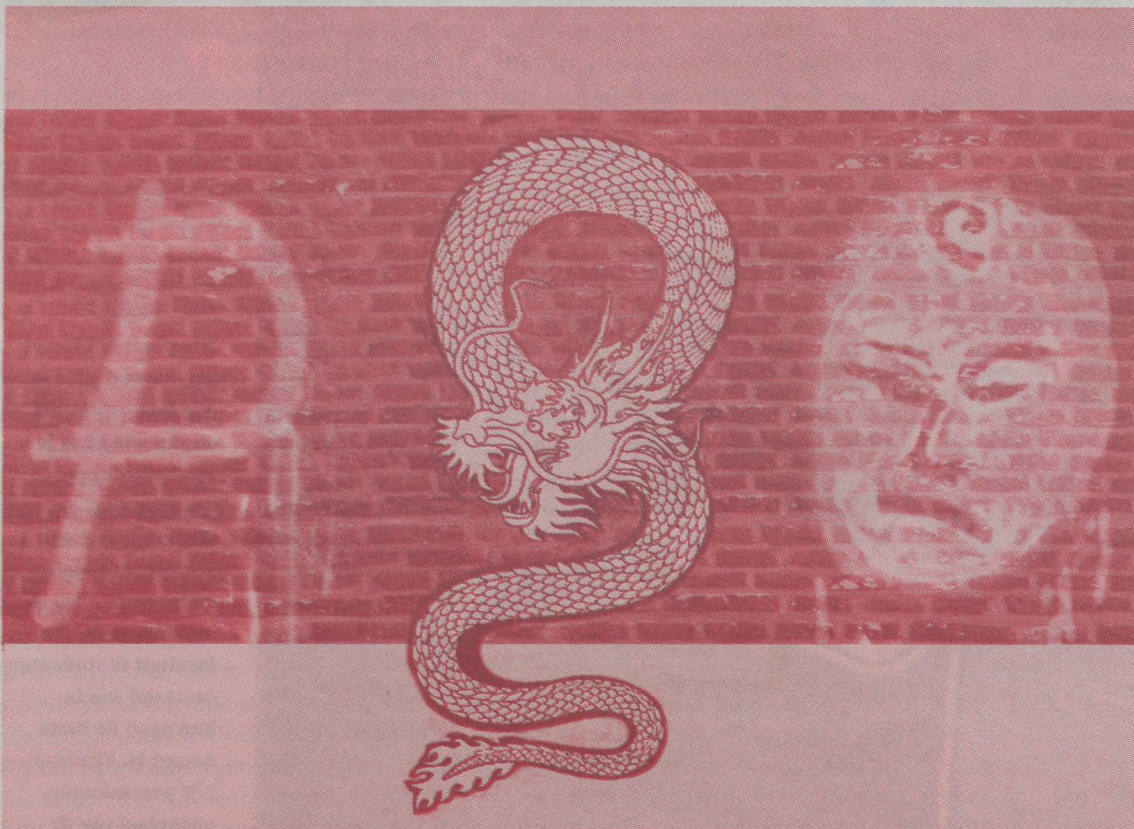

In English

5 Foreign students and expatriates talk about living in Maastricht
5 Topdogs series: best lecturer at FHML

Stelling: Chinese studenten passen niet in het pgo-systeem

“Wij spreken toch ook Engels met een Nederlands accent”

Illustratie: Toussaint Essers

In de jongste vergadering van de universiteitsraad werd een stevige discussie gevoerd: passen Chinese studenten wel in het probleemgestuurd onderwijs? Moeten we strengere eisen stellen aan Aziaten? Of is het pgo een systeem dat iedereen kan leren?

“Je kunt je afvragen of Chinese studenten compatibel zijn met het pgo-systeem. Je moet assertief zijn, niet alleen in de onderwijsgroep maar ook tijdens het groepswerk, en dat zijn ze naar mijn beleving tot nu toe te weinig. Bovendien spreken ze vaak slecht Engels. De gemiddelde Nederlandse student drukt zich beter uit in het Engels dan een Chinese topstudent. Ik vraag me af wat de toegevoegde waarde van de Chinezen is voor de andere studenten.”

Duidelijke taal uit de mond van **Abe Brandsma**, studentlid namens Dope in de U-raad en masterstudent European Studies, vorige week woensdag tijdens de vergadering. Later zegt hij: “Laat ik voorop stellen dat ik helemaal niks tegen Chinese studenten heb en ik begrijp dat zo’n pgo-ervaring heel leerzaam voor hen kan zijn. Ik juich culturele diversiteit toe, maar de kwaliteit moet gewaarborgd blijven. En ik besef dat ook sommige Nederlanders of Duitsers niet altijd perfect functioneren.” De oplossing volgens Brandsma: een systeem met hoge kwaliteitseisen. “Eén: zorg ervoor dat iedereen zich goed kan uitdrukken. Hoe? Een entry-toets voor toekomstige Chinese masterstudenten en een IELTS- of TOEFL-toets die niet alleen het schriftelijke, maar ook het mondelinge Engels toetst.

Twee: en dat iedereen de kans grijpt om dat ook daadwerkelijk te *doen*.”

Rector **Gerard Mols**: “Ik ben het hartgrondig oneens met de stelling. Pgo kun je leren. Dat geldt voor iedereen – dat is trouwens bewezen –, ook voor studenten uit China. Onze toelatingseisen zijn voor iedereen hetzelfde.” Brandsma’s uitlatingen tijdens de U-raad noemt hij “overdreven en ongenueanceerd. Een dergelijke benadering kan gelezen worden als slechte reclame voor de universiteit en rijdt onze wervingsactiviteiten behoorlijk in de wielen. Op deze wijze wordt er geen recht gedaan aan de UM en aan de studenten die aan de UM willen gaan studeren.”

“Vanuit strategisch oogpunt is China een belangrijk doelland. In 2050 zal eenderde van alle wereldhandel zich daar afspelen”, zegt **Anselm Kamperman Sanders**, bijzonder hoogleraar Intellectual Property Law. De rechtenfaculteit is vrij actief op de Chinese markt. Zo zet ze samen met meer dan tien Europese en Chinese instellingen de Europe-China School of Law op in Peking. “Het is van groot belang om Chinese studenten hiernaartoe te halen en onze studenten naar Azië te sturen. Dat ze niet binnen het pgo-systeem zouden passen is onzin. Ze moeten het leren. Het geeft juist toegevoegde waarde: zelfstandig werken, zelfstandig denken, buitenlandervaring. Dat ze verlegen zijn, hard werken en weinig deelnemen aan sociale activiteiten heeft deels te maken met de aard van het beestje. De Chinese cultuur is anders. Maar besef ook dat de Chinese studenten die in Maastricht komen studeren, vaak geen cent te

makken hebben en zich willen bewijzen. Niet zelden heeft een heel dorp bijgedragen aan de kosten voor de opleiding en het verblijf.” Kamperman Sanders is positief: “Menig Chinese student zie je stil en verlegen binnenkomen. Een jaar later is hij een stuk mondiger.” En wat het beroerde Engels betreft: “Dat is subjectief. Wij spreken het toch ook met een Nederlands accent? Dat wordt wel geaccepteerd.”

Xiaoyan Zhang is een goed voorbeeld van een Chinese student die veranderd is na twee jaar studeren in Maastricht. In 2004 begon Zhang aan haar master International Business. Momenteel werkt ze als regional accountmanager China voor de afdeling communicatie en houdt ze zich onder meer bezig met de werving van landgenoten. “De UM heeft ervoor gezorgd dat ik veel meer vertrouwen heb, dat ik niet meer zo verlegen ben. Ik durf presentaties te houden, kan me goed uitdrukken in het Engels en zelfs in het Nederlands.” Zhang erkent de culturele verschillen tussen Nederlanders en Chinezen. “Nederlanders zijn veel opener en assertiever. En ja, het probleemgestuurd onderwijs is moeilijk voor ons, maar dat geldt ook voor sommige Duitsers en Nederlanders.”

Zhang pleit voor de invoering van een buddy-systeem. “Laat Chinezen een maand voor aanvang van de studie naar Nederland komen, stel een buddy aan – een Chinese alumnus of een student van dezelfde opleiding – die het pgo introduceert, meehelpt om documenten in te vullen en hem of haar de weg wijst in de stad.”

■ Wendy Degens

Colofon

Redactieadres

Bonnefantenstraat 2
(volg routebordjes in het Visitors' Centre)
Postbus 616
6200 MD Maastricht
T 043 - 38 85 385
F 043 - 38 82 799
E observant@obs.unimaas.nl
W www.observant.unimaas.nl

Stichtingsbestuur

Cor Spreeuwenberg (vz), Etienne Packbier, Mary Peters

Redactieraad

Rico Camp, Erik Driessen, Ellen Krijnen, Christoph Rausch, Eline Verwey

Redactie

Riki Janssen (hoofdredacteur) T 38 85 384
Wammes Bos T 38 85 383
Wendy Degens T 38 85 382
Irene Smeets T 38 85 386
Maurice Timmermans T 38 85 381

Beheerder

Marlies In de Braekt T 38 85 385

Redactie-assistent

Marion Janssens T 38 85 390

Aan dit nummer werkten verder mee:

Myrte Dujardin, Sigrid Heuvelmans, Maaike Meijer, Hans Philipsen, Danielle Stals, Marijke de Vries, Loes Witschge, Marie Zwetsloot

Fotografie

Philip Driessen, Loraine Bodewes

Opmaak

Simone Golob

Basisontwerp

Studio Dumbar, Rotterdam

Vertalingen

o.a. door B. Wall & P. Nekeman

Druk

Em. de Jong b.v., Baarle Nassau

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties

Bureau Van Vliet, Postbus 20, 2040 AA Zandvoort. Tel. 023-5714745, fax 023-5717680, l.paap@bureauvanvliet.com
Internet: www.bureauvanvliet.com
(Voor Paartjes zie info bij Paartjes)

Abonnementen

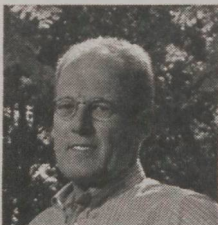
Leden van de universitaire gemeenschap ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden en andere belangstellenden kunnen zich abonneren voor € 37,00 per jaar. Losse nummers € 1,00

HOP

Observant is aangesloten bij het Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk worden overgenomen

Een etentje

Al weer enige tijd geleden werd ik uitgenodigd voor het ‘university dinner’. De exacte bewoording ben ik vergeten, maar het doel van het dinner was iets in de trant van het verbeteren van de contacten van de universiteit met de maatschappij en het bedrijfsleven in het bijzonder. Nu heb ik een bloed-

hekel aan dat soort bijeenkomsten dus waarom ik, in een vlaag van verstandsverbijsteris, had toegezegd te komen, is mij totaal onduidelijk. Het eten werd verzorgd door Beluga maar dat kan de reden niet zijn geweest want mijn vrouw en ik eten daar al gauw drie, vier keer in de maand.

Het feest begon al om zes uur en zou tot elf uur duren, kortom een marathonzitting als dit nou niet bepaald ‘je ding is’. Aangekomen bij het gebouw van mijn eigen

faculteit, bleek je niet eens zelf je auto te mogen parkeren: er was ‘valet parking’. Het joch dat mijn auto zou wegzetten gaf echter de voorkeur aan de Lexus die na mij aankwam en

dus kon ik mijn tien jaar oude Saab gelukkig zelf parkeren. Overigens was die Lexus nog een van de relatief bescheiden auto’s die er die avond arriveerden; BMWs, Bentleys, Jaguars en Mercedesen gaven de maatschappij die avond wel een heel aparte ‘kleur’.

Eenmaal binnengekomen bekwam mij het angstige gevoel dat er wel heel veel bedrijfsleven en verdomd weinig maatschappij aanwezig was. Hoe het komt, komt het, maar ik voel me blijkaar meer op m’n gemak in een vak met Feyenoord of ADO Den Haag supporters dan bij ‘het’ bedrijfsleven. Veel toring, tyfus en kanker bij die eerste twee groepen en, om strikt persoonlijke redenen, heb ik ook wel wat moeite met het anti-Joden geloei, maar echt ongemakkelijk voel ik me dan niet. Da’s blijkbaar anders bij het bedrijfsleven. “Maar je bent toch hoogleraar bedrijfskunde, dan ben je toch geïnteresseerd in het bedrijfsleven, bovendien behoort het tot de taken van een hoogleraar om de maatschappelijke uitstraling van de universiteit te vergroten”, zei een collega later. Mijn interesse in het bedrijfsleven gaat echter meer over de cijfertjes, dan over de man en de vrouw achter die cijfertjes. Ik

heb niks tegen managers, ik heb zelfs managers onder mijn beste vrienden, maar, om met Marx te spreken, als ‘Gattung’ ben ik niet echt in ze geïnteresseerd. En wat die maatschappelijke uitstraling betreft, da’s pas iets van de laatste tijd, ik kan me niet herinneren dat het onderwerp bij mijn aanstelling ter sprake is gekomen.

Enfin, ik heb zo’n tien minuten rond gelopen, met m’n spreekwoordelijke staart tussen de benen, en heb toen maar besloten dat vijf uur in dit gezelschap, zelfs met het vooruitzicht van een avondje Beluga, net iets te veel van het goede was. Thuisgekomen heb ik snel even wat bami opgewarmd en een kommetje vruchtenyoghurt verorberd. Om half acht zat ik met een koppie espresso al weer achter m’n buro, de buikpijn en het gevoel van totale eenzaamheid waren verdwenen, de avond was nog jong, tijd zat om nog wat na te denken over het bedrijfsleven.

■ John Hagedoorn, hoogleraar bedrijfskunde

De column wordt op persoonlijke titel geschreven

Start Top Institute for Evidence Based Education Research

Eerst onderzoek, dan pas aanpassingen in onderwijs

Gisteren is het nieuwe *Top Institute for Evidence Based Education Research* (TIER) van start gegaan. Oprichters zijn de Universiteit Maastricht, de Universiteit van Amsterdam en de Rijksuniversiteit Groningen. Het instituut wil bijdragen aan de kwaliteit van het Nederlandse onderwijs: van voorschoolse educatie, basisonderwijs en voortgezet onderwijs tot beroepsopleidingen, hoger onderwijs en nascholing. Hoe? Door wetenschappelijk onderzoek te doen en deze resultaten te vertalen voor zowel beleidsmakers als docenten, scholieren en ouders. "Er is al een hele tijd discussie over hoe het onderwijs het beste kan worden ingericht. Kleinere klassen of toch grotere met dertig leerlingen? En moet er meer geld worden gestoken in de lerarenopleidingen?", begint prof. Wim Groot, gezondheidseconoom aan de Universiteit Maastricht, en daarnaast al jaren bezig

met onderzoek over scholing, arbeidsmarkt en economische ontwikkeling. Hij coördineert de Maastrichtse poot van het instituut.

De parlementaire commissie Dijsselbloem, die onderzoek deed naar resultaten van onderwijsvernieuwingen, zoals het nieuwe leren, kwam begin dit jaar met een vernietigende conclusie: "De overheid heeft haar kerntaak, het zeker stellen van de kwaliteit van het onderwijs, de afgelopen jaren ernstig verwaarloosd." Ook Groot meent dat er een hoop is ingevoerd in het onderwijs "zonder dat we vooraf wisten of het zou werken. In de toekomst kan dit wellicht voorkomen worden door besluiten te nemen op basis van bewijzen, van wetenschappelijke resultaten."

De Maastrichtse onderzoeksgroep – momenteel is er nog geen concreet team, maar werkt Groot onder meer samen met onderzoekers van het

ROA, het researchcentrum voor onderwijs en arbeidsmarkt – zal zich onder meer buigen over onderwerpen als de invloed van de kwaliteit van leraren op leerprestaties en de invloed van 'eigen' betalingen: worden de studieresultaten beter als een student zijn masteropleiding volledig zelf moet bekostigen?

De plannen van het ministerie om het voortgezet onderwijs steeds meer te professionaliseren, heeft aan de UM bovendien geresulteerd in een *Teachers Academy*. Groot: "Voor met name docenten in het voortgezet onderwijs ontwikkelen we onderwijsmodules. Zij krijgen steeds meer ruimte om zich vakinhoudelijk bij te scholen. Ook wordt hen de gelegenheid geboden om te promoveren. Tegelijkertijd kunnen wij onze verkregen inzichten aan hen overdragen."

■ Wendy Degens

Tweede Maastrichtse PhD-conferentie: hoe hard zijn mijn data?

Over grenzen aan wetenschappelijke kennis

Wetenschappers moeten erkennen dat onderzoeksresultaten lang niet altijd keihard zijn. Dat stelde dr. Jeroen van der Sluijs afgelopen vrijdag tijdens de tweede PhD-conferentie van de Maastricht University PhD Academy (voorheen Provim).

Alles draaide 9 mei om het thema 'onzekerheid in de wetenschap'. Een voor de hand liggende keuze, vindt Adrienne Goebbaels, bestuurslid van de PhD Academy en coördinator van de conferentie. "Iedere promovendus krijgt er mee te maken: bij de beoordeling van zijn onderzoeksresultaten, maar ook als het gaat om het verloop van zijn carrière. Wij willen de 150 deelnemers handvatten geven, onder andere via workshops en debatten, zodat ze beter of makkelijker met die onzekerheid om kunnen gaan. Daarnaast willen we de interfacultaire

contacten tussen promovendi bevorderen."

Hoe lossen we het klimaatprobleem op? Hoe pakken we de toenemende criminaliteit onder jongeren aan? "Resultaten uit wetenschappelijk onderzoek spreken elkaar regelmatig tegen. Denk aan de verschillende klimaatmodellen met hun tegenstrijdige uitkomsten over de opwarming van de aarde. Zulke onderzoeksresultaten kunnen niet als onomstreden feiten worden gepresenteerd." Moeten we dan kiezen voor het model dat op dit moment het beste lijkt te passen, vroeg dr. Jeroen van der Sluijs zich af. Hij is onderzoeker bij het Copernicus Instituut in Utrecht en beet vrijdag het spits af met zijn lezing over de invloed van onzekere of onvolledige onderzoeksresultaten op besluitvormingsprocessen. Kiezen voor het ogenschijnlijk best passende gebeurt vaak in de praktijk. Maar is dit niet net zo willekeurig als de "Rita Verdonkbenadering"; de politica die haar aanhang wil

laten bepalen welk beleid de voorkeur heeft door hen te vragen 'wat het beste voelt'?

Van der Sluijs pleit voor een andere houding ten opzichte van wetenschappelijke kennis. Juist een steeds complexer wordende samenleving vraagt om wetenschappers en beleidsmakers die niet uitgaan van één waarheid, maar die erkennen dat "er grenzen zijn aan wetenschappelijke kennis en die beseffen dat onzekerheid intrinsiek is aan complexe systemen. Dit betekent niet dat wetenschappelijke feiten overbodig worden, ze zijn alleen niet heilig." Hij wees de promovendi erop dat ze kritisch moeten blijven en er niet voor moeten terug deinzen om de zwakke plekken in hun onderzoeksresultaten aan te wijzen. Juist dan kunnen hun bevindingen een goede basis vormen waarop deugdelijk beleid kan worden gebouwd.

■ Marijke de Vries

Student met talent

Vier (bijna) afgestudeerden van de Universiteit Maastricht krijgen een zogeheten Toptalent-subsidie van onderzoeksfinancier NWO. De (oud-) studenten kunnen met de maximaal 180 duizend euro hun promotieonderzoek bekostigen. Drie van de gelukkigen zijn afkomstig van de faculteit psychologie, één van het Maastricht ICT Competence Centre (MICC).

In totaal dienden 127 studenten - verspreid over de verschillende universiteiten - een aanvraag in, 48 werden er gehonoreerd. Het is voor de tweede keer dat NWO de Toptalenten-subsidie uitdeelt. De onderzoeksorganisatie hoopt hiermee het promoveren aantrekkelijker te maken. ■ RJ

Dood geld

De Maastrichtse faculteiten, met name Health, Medicine and Life Sciences en economie, zien zich geconfronteerd met een merkwaardig probleem: ze krijgen hun geld niet op. Aan de ene kant zijn ze te behoedzaam en investeren te weinig in nieuw personeel, aan de andere kant: geschikte mensen zijn niet altijd te vinden. Dat zei André Postema, vice-voorzitter van het college van bestuur, vorige week tijdens een vergadering van de universiteitsraad. Op de agenda stond de bespreking van het financieel jaarverslag.

De faculteit Health, Medicine and Life Sciences blijkt in 2007 een kleine negen miljoen euro te hebben overgehouden, of beter, verzuimd te investeren. De economen hebben meer dan drie miljoen op zak. Grotendeels gaat het om verworven onderzoeksgeld waarvoor bijvoorbeeld nog geen nieuwe onderzoekers zijn aangetrokken, en om opbrengsten uit onderzoek in opdracht.

Dood geld in feite, meent U-raadslid Arjan Blokland, die de situatie zorgelijk vindt. Afgelopen jaar had de universiteit de vruchten kunnen plukken van nieuw aangestelde onderzoekers, die publicaties zouden hebben geschreven, die wellicht subsidie hadden binnengehaald, noem maar op. En die kansen zijn gemist, zegt hij. Vorig jaar bleek ook elf miljoen euro niet besteed.

Feit is ook dat de faculteiten soms moeite doen om mensen te werven maar geen geschikte kandidaat kunnen vinden. Hoe dan ook, Postema moedigt de faculteiten aan om hun reserves op korte termijn te gelde te maken. Wat voor een deel al staat te gebeuren. Het collegelid voorspelt dat de komende maanden een hoop vacatures zullen verschijnen in kranten en tijdschriften. Waarom het geld besteden bij de faculteiten HML en economie, vraagt een raadslid. Het lijkt er immers op dat andere faculteiten het geld harder nodig hebben. "Omdat het geld HML en economie toekomt", aldus Postema, "ze hebben het zelf verdiend. Zo gaat dat binnen de UM."

Ook op centraal niveau is er zes miljoen euro op de plank blijven liggen, onder andere als gevolg van vertraagde projectuitvoering en van "hogere opbrengsten uit liquiditeitsbeheer", onder meer vanwege lagere rentekosten. ■ MT

Maandag weer colleges in Delft

De studenten bouwkunde van de TU Delft krijgen tenten als tijdelijke atelierruimte, nu hun faculteitsgebouw door brand is verwoest. Dat heeft de universiteit woensdagochtend bekendgemaakt. Collegevoorzitter Van den Berg liet weten dat de tentamens gewoon doorgaan en dat er vanaf maandag weer college wordt gegeven. De geëvacueerde omwonenden van de faculteit kunnen waarschijnlijk vandaag weer naar huis. Woensdagochtend om zes uur werd het sein 'brand meester' gegeven. Gistermiddag stortte de noordvleugel gedeeltelijk in. De rest van het gebouw is volledig uitgebrand.

Vandaag zou in het faculteitsgebouw de tentoonstelling worden geopend, met onder meer unieke maquettes van Le Corbusier. De kans dat daar nog iets van over is, wordt klein geacht. Hetzelfde geldt voor de belangrijke bibliotheek en de grote collectie stoelen, waaronder originelen van Rietveld en Gispen.

Het werk van de studenten en medewerkers dat op de computerservers van de universiteit was opgeslagen, bleef bewaard. ■ HOP

Brand Deb 1

Maandagmiddag, 17.00 uur. Het is Tweede Pinksterdag maar een vrouwelijke UM-medewerker wil nog even iets afhandelen op haar kamer in het pand aan het Debyeplein 1. Eenmaal binnen ruikt ze een vreemde lucht en gaat op onderzoek uit. Pardoels loopt ze door een inbraakalarm en kort daarna staat bewakingspersoneel voor de deur. Ze ontdekken een brand op de derde verdieping, waar de vakgroep huisartsgeneeskunde zit, en schakelen de brandweer in. Had de vrouw niet toevalligwijs op dat tijdstip in het pand vertoefd, dan zou de brandweer later zijn gewaarschuwd en was de schade vermoedelijk vele malen groter geweest, zegt Ruud Duijzings, medewerker facilitaire dienst. En nu al bedraagt die volgens de verzekeringsagent in ieder geval meer dan een miljoen euro.

De brand is ontstaan in de gang, tussen het plafond en de dakconstructie, waarschijnlijk als gevolg van kortsluiting. Anders gezegd: een storing in de elektrotechnische installatie. De rookmelders, bevestigd onder het plafond, gingen niet af omdat de brandhaard daarboven lag. Hoewel de meeste apparatuur zoals computers en printers maandagavond nog in veiligheid zijn gebracht, is de ravage enorm. Duijzings wijst in de gang op de zwartgeblakerde draagbalken, de neerhangende kabelgoten en de met roet bezaaide vloer. Ook geen enkele kamer is de dans ontsprongen; de roetdeeltjes hebben zich in de stoelen genesteld, in de tafels, boeken, noem maar op. De eerste kamer links in de gang, van vakgroepvoorzitter Job Metsemakers, heeft de volle laag gehad. Twee fraaie, houten vergadertafels hebben hun

natuurlijke kleur voorgoed verloren, terwijl de boeken en dictaten voor altijd naar roet zullen ruiken.

Duijzings: "De geur is zo hardnekkig dat de hele gang moeten worden gestript, alles wordt vervangen, plafonds, meubilair, toilet-interieur en keukenapparatuur." Zelfs de kopjes in de afgesloten vaatwasser blijken zwart. De wanden moeten met een speciale lak worden bewerkt om de geur eruit te bannen.

De vijftig medewerkers van de vakgroep huisartsgeneeskunde zullen vanaf volgende week maandag uitwijken naar het voormalige computerlandschap op de begane grond. Daar zullen ze minstens een paar maanden moeten bivakkeren, vermoedt Duijzings. De komende dagen kunnen ze onder begeleiding hun privé-spullen ophalen. (MT, foto Philip Driessen)

Forensisch onderzoek in Maastrichts instituut

"Genoeg oude zaken die opnieuw bekeken moeten worden"

The Maastricht Forensic Institute, een samenwerking van de Universiteit Maastricht en DSM, is 1 mei officieel van start gegaan. Dankzij de T in de afkorting TMFI moet verwarving met het NFI, het officiële forensisch instituut van het ministerie van Justitie in Den Haag, worden uitgesloten.

"The Maastricht Forensic Institute zoekt bouwers", luidde de kop van een advertentie in *Observant* een maand geleden. Ook in *Volkskrant Banen* en op de site van DSM, partner in dit instituut, was dezelfde lijst met vacatures te vinden: forensisch DNA-onderzoekers, forensisch onderzoeker brandonderzoek en explosieven, medewerkers front office, forensisch onderzoeker psychologie, enzovoort. The Maastricht Forensic Institute (TMFI) is 1 mei officieel van start gegaan, maar directeur en hoogleraar criminalistiek Ton Broeders heeft zijn bouwers nog niet gevonden. "Het is niet makkelijk. We vragen mensen die ervaring hebben met forensisch onderzoek en dat hebben er niet veel." Hij denkt daarom aan een interne opleiding. "We kunnen iemand met een bepaald

de basiskennis, bijvoorbeeld een gepromoveerd chemicus of psycholoog, kennis laten maken met forensisch onderzoek middels literatuur en de praktijk."

Broeders veruurde ongeveer een jaar geleden zijn baan bij het Nederlands Forensisch Instituut (NFI), het officiële (zij het onafhankelijke) instituut van het ministerie van Justitie, voor de concurrent in Maastricht. Gezien de enorme hoeveelheid dossiers die bij het Haagse instituut liggen, de tijdsdruk en de groeiende vraag naar second opinions, is het toe te juichen dat er een tweede plek is in Nederland waar forensisch onderzoek wordt gedaan, meent Broeders. Het bijzondere aan het TMFI is dat het open zal staan voor politie en het openbaar ministerie, maar ook voor advocaten en familieleden van verdachten. De verdediging heeft het nu niet makkelijk in haar gang naar deskundigen; er moet voor second opinions naar particuliere, vaak dure bureaus worden uitgeweken.

Broeders benadrukt het sterke punt van Maastricht: de unieke combinatie van gevestigde rechtspsychologen, gedragswetenschappers en op termijn DNA-onderzoekers aan de UM én de technische experts van DSM Resolve, het chemisch analyselaboratorium.

Ook in de Tweede Kamer werd onlangs de komst van de nieuwe Maastrichtse instelling aangehaald, dit tijdens de bespreking van het wetsvoorstel deskundigen in strafzaken. CDA-kamerlid Madeleine van Toorenburg benadrukte de monopoliepositie van het door de overheid gesubsidieerde NFI, verwees naar het TMFI

en vroeg aan minister van Justitie, Hirsch Ballin: "Wilt u initiatieven als deze ondersteunen door die echt een eerlijke kans te geven?" Even later: "Al het geld gaat naar het NFI. Verwacht u dat in de toekomst een financiële verdeelsleutel nodig is?" Hirsch Ballin juichte de komst van het nieuwe instituut toe, maar ging niet in op een mogelijke verdeling van financiën. Broeders is niet bang dat zijn instituut zal

moeten bedelen om opdrachten. "We kunnen zo aan een aantal zaken beginnen. Ik krijg regelmatig de vraag 'wanneer kunnen we komen?' en ook politie en het openbaar ministerie geven signalen dat ze behoefte hebben aan een tweede instituut. Oude zaken die opnieuw moeten worden bekeken, liggen er genoeg."

■ Wendy Degens

"Maak NWO sterker"

Wetenschapsfinancier NWO moet meer budget krijgen om nieuwe initiatieven te kunnen ontplooiën. Te veel onderzoeksgeld wordt nu buiten haar om verdeeld. De organisatie moet werken aan een beter maatschappelijk imago.

Dat adviseert een onafhankelijke evaluatiecommissie in een onlangs verschenen rapport. Het onderzoeksgeld dat via NWO wordt verdeeld – de zogeheten tweede geldstroom – zou ongeveer 25 procent moeten bedragen van de 1,7 miljard die via de eerste geldstroom naar de universiteiten gaat. Dat zou een budgetverhoging zijn van ruim 135 miljoen euro, die echter niet ten koste mag gaan van het universitaire budget. Daarmee wijkt de commissie af van het voorstel van minister Plasterk die honderd miljoen uit de eerste geldstroom wil overhevelen naar NWO. Volgende week vergadert de Tweede Kamer daarover.

Het extra budget moet volgens de commissie deels worden geïnvesteerd in onderzoeksfaciliteiten. Bij de verdeling zou NWO beter rekening

moeten houden met de door het kabinet vastgestelde zwaartepunten van onderzoek, zoals ICT en voeding. Dat moet haar positie in het innovatiesysteem duidelijker maken.

Binnen de wetenschap staat NWO er mooi op: als subsidieverlener is de organisatie volgens de commissie onomstreden en de individuele kennisbeurzen die zijn ontwikkeld, blijken zeer succesvol. Wetenschappers die een NWO-beurs ontvangen, krijgen niet alleen geld maar ook veel prestige. Maar door buitenstaanders wordt NWO gezien als een club van en voor wetenschappers. Om dat te veranderen is meer afstemming nodig met onder meer het ministerie van OCW, de universiteiten en andere belangrijke wetenschapsorganisaties en instanties als KNAW en TNO.

NWO laat in een eerste reactie weten te hopen dat de overheid gehoor geeft aan het pleidooi voor budgetverhoging. Van de opmerkingen dat NWO zich beter moet positioneren neemt de directie van de club "goede notie".

■ HOP, Thijs den Otter

Onderzoekers hadden probiotica-studie eerder moeten afbreken

Het 'Utrechtse' probiotica-onderzoek, waarbij opvallend veel proefpersonen stierven, had tijdens een tussentijdse controle gestaakt moeten worden. Doorgaan had geen zin, blijkt met de kennis van nu. Dat beweren de Maastrichtse statisticus Hubert Schouten en de Leidse hoogleraar statistiek Richard Gill.

Het onderzoek moest achterhalen of patiënten met acute alveoleklierontsteking baat hebben bij probiotica-bacteriën. Verspreid over vijftien Nederlandse ziekenhuizen ondergingen driehonderd ernstig zieke proefpersonen een behandeling: ofwel met probiotica of met een placebo. Er ontstond commotie toen bleek dat in de experimentele groep meer doden waren gevallen dan in de controlegroep.

Hubert Schouten, die een honoraire aanstelling heeft bij de Maastrichtse vakgroep methodologie en statistiek, vindt het lastig om erover te praten, ook omdat de discussie in kranten plaatsvindt en niet in vaktijdschriften, zegt hij. Hoe dan ook, de bewuste onderzoekers hebben "afschuwelijke pech" gehad. Hen valt niets aan te rekenen.

Zoals het hoort, vond halverwege het onderzoek een interim-analyse plaats: dat is een tussentijdse toets die moet aantonen of er al voldoende bewijs is dat de nieuwe therapie beduidend beter of slechter is dan de bestaande. Zo ja, dan kan de *trial* voortijdig worden gestaakt.

Gill en Schouten hebben de publicaties over het bewuste onderzoek bestudeerd en komen via statistische berekeningen tot de conclusie dat de onderzoekers na de interim-analyse door zijn gegaan met het experiment terwijl de kans

dat de probiotica-therapie beter zou uitpakken dan bestaande therapieën, nihil was. "Ze hadden toen moeten stoppen, maar het is me niet duidelijk of de onderzoekers dat hadden kunnen zien. Daar is het veel te ingewikkeld voor."

Zijn collega Gill heeft nu een statistische methode bedacht, zegt Schouten, waarmee onderzoekers helder kunnen vaststellen of het experiment eerder kan worden beëindigd, of niet. "De leerboeken zeggen niets over wat te doen bij sterfgevallen of ernstige bijwerkingen. Meestal gaat de *trial* gewoon door. Ik denk dat men in Utrecht heeft gedacht dat de sterfte het gevolg is van de beroerde fysieke conditie van de proefpersonen en niet van de probiotica. En redeneerden: we maken de *trial* af om er nog iets van te leren. Het wordt tijd dat we protocollen afspreken en die vastleggen in wetgeving."

■ Maurice Timmermans

Nationale pleitmarathon

Het Maastrichtse Pleitgenootschap Gaius heeft op 26 april de eerste prijs tijdens de Nationale Pleitmarathon in Rotterdam gewonnen. Het is voor de derde keer in vijf jaar dat de Maastrichtenaars met de eer gaan strijken.

OBSERVANT

ENGLISH

Foreign students and expatriates give their views on Maastricht

A city out of a fairytale book

The inhabitants of Maastricht are often very proud of their city, but what is it like for a foreign student or expatriate to live here? For her graduation traineeship, German Masters student of Media Culture, Alexandra Rosenbach, interviewed a number of them, including an American and a French student, and a Spanish doctor on their experiences in Maastricht. The interviews can be heard on www.zichtopmaastricht.nl from June.

Statues on the Vrijthof Photo: Philip Driessen

The past six months, Alexandra Rosenbach did a traineeship at *Zicht op Maastricht*: an Internet project (also in English) that displays the history of Maastricht in images and sound, using interviews, photos, studies, short films, letters and anecdotes. The project team asked Rosenbach to interview foreign students and expatriates about their lives and experiences in the city.

She found candidates by hanging up notices in the University Library, sending e-mails to the language centre, placing ads in the faculty journal of her own Faculty of Arts and Social Sciences and in the *Crossroads* magazine of the European Centre for Journalism. Eleven people responded: four students, seven workers. "I would have liked to have gone on a little longer looking and taking interviews, but I have to round off the project soon. Besides, I already have a good idea of their experiences." "Students find Maastricht a lovely city for the time being, but after graduation they want to

explore the world. In addition, they think that job opportunities are few and far between for those who do not speak Dutch. They also miss a rock scene and punk culture. Nightlife is not quite established here. The expatriates, on the other hand, are rather taken with the small-scale character of the city, the countryside and the nature around Maastricht. This group often has children and is no longer interested in parties and clubs. They love the many restaurants and the theatre."

All agreed on a number of issues: the exuberant lifestyle is pleasant, carnival is great, and the historic buildings are very beautiful: well preserved, not destroyed during the World Wars. "An American student described Maastricht as a city out of a fairytale book. You stumble over history here."

What do they think about the locals' mentality? They are not as direct as, for example, the people from the West of the Netherlands. "Nice, one of the interviewees, born in

Brazil to French and Japanese parents feels at home because of that very reason. Others continue to feel like outsiders because of the local dialect – despite the fact that they speak Dutch.

What can the city learn from these interviews? "The foreigners miss a museum that shows the history of the city. Even out on the streets, there are very few written references." Often a small sign with a few lines of explanation is enough, says Rosenbach: "Take for instance the coloured statues on the Vrijthof. Without an explanation, foreigners have no idea that it is connected to carnival. There is also very little on musketeer d'Artagnan who died in Maastricht, even though he is an important figure in the city's history, and there are various statues."

■ Irene Smeets

www.zichtopmaastricht.nl

Maxim: how to deal with Burma's dictatorial regime?

"It's too absurd for words"

Hurricane Nargis took the lives of ten thousands of men, women and children in Burma. More than a million people lost their houses and are suffering from food and water shortages. But the regime is still refusing most of the help offered by the international community. What should the world do?

"A regime that blocks aid – it's too absurd for words, it's not acceptable," says Han Aarts, director of MUNDO, the centre for international cooperation in academic development. "I think we must act pragmatically. The international community must keep in touch with the regime and work together as far as possible. But when the government in Burma

refuses to cooperate, we must bypass them and act as quickly as we can. The United Nations, for example, could drop food in using planes or ships."

The academic director of the School of Governance, Chris de Neubourg, sounds pessimistic. "We have to deal with a dictatorial regime. They don't care about their people, they never did, they killed large groups of innocent men and women. What can we do? We have two options. First: Although this is a dictatorially governed country, we must negotiate and try to get as much aid into Burma as possible. On the other hand, you could think about a humanitarian military intervention. But the international community has never done that after a disaster. And such a big operation takes two or three years of preparation. So that option is not only technically impossible, but politically it has no chance because Russia and China protect the regime."

"This is a disaster," says Christel van Gool, who works as a lecturer at the department of epidemiology. "Nobody knows how many people are suffering. The facts and figures from the regime and the health organisations differ a lot. The international community is bursting with impatience to help, but Burma doesn't want our relief supplies and knowledge of how to deal with such a disaster. They don't use our aid, while everybody knows that in these circumstances contagious diseases such as cholera will break out, or maybe have already broken out."

■ Riki Janssen

New series: the best lecturer of the faculty Top dog at Medicine: Dr. Simon Robben

A number of students of medicine did not want to take part in the survey carried out by *Observant* ("stupid", "can't be bothered"). Others could not take part, because they felt: "I do not know who gives my lectures", "I do not know the name of my tutor". Of the 117 students who did give their opinion, 41 chose Dr. Simon Robben. A clear victory, which the participants attributed mainly to his passion for the field (paediatric) radiology (analysing X-rays, echoes, CAT scans and MRI scans), his enthusiasm, his inspiring methods, his feedback and his sense of humour. There is a lot of laughing during his lectures and practical, many said.

Robben, who was educated and did his PhD at the Erasmus University Rotterdam, did not have an innate passion for teaching. "I had no affinity with it. There was no teaching culture in Rotterdam, where it was seen as a necessary evil. Often the least talented specialists were given the task of teaching."

The change came when he gave a talk to radiologists. "I never dared make jokes, never had the courage to say something that would have the hall in fits. Until that lecture, when - with ten minutes to go - I showed a picture of set tables and said: that is not for ten minutes yet. The hall burst out laughing and I had immediately regained their attention. Two years later, people still remembered." Since that time he always fits in occasional jokes ("I personally never laugh about them, but continue my story in a serious manner"), but I do try and balance out the jokes. "You are on stage, and timing is very important. I always try and catch their attention, people cannot listen for two hours on end unless you include a few surprises, but I must be careful not to go too far."

■ RJ

For the complete text:
www.observant.unimaas.nl

Next week: The top dog at the faculty of economics and business administration

UM studies in German ranking

The Maastricht studies of Economics, International Business and European Studies were included in the German ranking of the Centre for Higher Education Development (CHE) this year. In various categories, they can be found in the average and top position. The Maastricht Faculty of Psychology was already listed in this ranking last year.

One should not expect a top three rating or a winning university in this CHE ranking, as in the Dutch Selection Guide (*KeuzeGids*) or the universities test by weekly magazine *Elsevier*. The German CHE overview is meant for those who are trying to decide on a study and wonder about the strengths and weaknesses of a study.

In addition to the facts about institutes – such as the number of professors and whether training abroad is compulsory or not – the CHE ranking lists student assessments on issues such as guidance given by lecturers, the quality of the blocks and e-learning. Grades have been replaced by three categories: top, average and low. The survey covered a total of 250 universities, mainly German but also Austrian and Swiss ones. The UM was the only Dutch university to be included. For the full ranking, see www.ranking.zeit.de/che9/CHE_en

■ WD

Series: the stories behind the ads

Something different: what about a room in Argentina?

The notice board in the inner city library is starting to bulge at its borders. Student who keep their eyes open will be able to spot Nicolás Bori's note in between the whole load of rooms offered and demanded in Maastricht. Unlike the others, the IB student offers a room and advice for people going on exchange or taking up internships in Argentina.

It was a concurrence of circumstances that led him to put up the ad. "Initially, I just wanted to stick to my note advertising Spanish lessons that I put up in September last year." But soon he realised that there was great call for more. He helped his first student find a room in Buenos Aires, his home city, in an apartment for which his father is the proprietor. Bori then offered his own room in his parents' house to a girl from Aiesec. And at the moment, his former tutor is staying in the apartment that his father lets out.

Renting his father's apartment obviously costs some money. But Bori doesn't ask anything for his services. "I like helping people and making sure that they have an amazing time in my country." He says that it is quite difficult for exchange students to find their way in Buenos

Going to Argentina for an exchange, internship etc.?

- Need a place to stay?

- Want to learn Spanish?

Or just some advice for planning your trip?

Write me,

nicolasivan85@gmail.com

Aires. "It's a huge city." Making friends is hard: "Argentinean students live at home. They have belonged to the same group of friends since they were 12. And although they're interested in foreign students, they're afraid to speak English." Bori can bring exchange students into touch with his friends and find them cheap Spanish classes. Apart from that, he can give personal advice on what to see in Argentina. "The opportunities are endless and so diverse. If you know where to go, you'll have the best time ever."

So why did he leave for Maastricht? "I like adventure and seeing different places. Plus, Argentina is quite unstable. My future is more secure here." While other Argentinean students could do the same, they don't - because they can't live without their families. Bori doesn't consider this a problem. "My family is still there. I can visit them and they can visit me." When his father came to Maastricht, they actually went to stay with the girl who had lived at his parents' place for half a year. "She is their Dutch daughter now and my good friend."

■ Marie Zwetsloot

Witschge's wanderings

Photo: Loraine Bodewes

On a sticky Thursday, the city park looks like Bloemendaal beach at midsummer. The fields are littered with sunbathers in swimwear, and finding a bit of seclusion is not an option. Considerably endangered are the people lying around the open area where boys are playing soccer: one of them with a meatball, as the ball

an ethnographic study of the diverse body of park visitors by the time I reach page three. In perhaps a hidden attempt to attract the attention of skimpily-dressed girls, a group of boys unleashes their pet puppy and lets it scavenge for food, sending someone to intervene only when it hits upon a sandwich, whose

side, and form a less conspicuous park sub-culture as they do nothing but stare into the distance and exchange the occasional short phrase. Some students drinking rose wine try not to stand out too much either, though they can't evade a police warning in the end. As the sun begins to set and food delivery boys

One boy rides his bicycle around the park singing a song at the top of his lungs

flies off-course and into those seeking relaxation. Peace is more likely to be found near the amorous couples lying on top of each other - although they may induce nausea among bystanders.

In an effort to maximise the number of sunbeams my pasty skin soaks up while remaining the ever-productive student that I am, I take some books and a straw mat under my arm and hit the park as well. Though nice in concept, the expedition is doomed to fail and turns into

female owner they can bestow with facts about their adorable pet. Another group attracts attention by boisterously proclaiming their music taste as they blast hardcore beats from their scooters' sound systems. Although both groups attract often disturbed looks from those around them, one boy outshines them all when he rides his bicycle around the park singing a song at the top of his lungs.

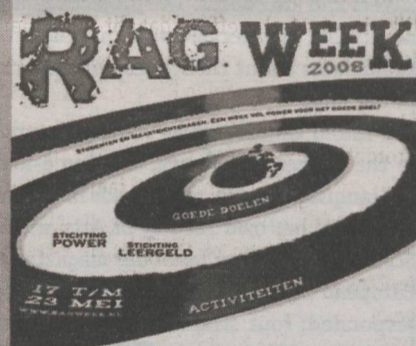
Maastricht's body of pensioners has relocated from the *Brusselsepoort* benches to the water-

pop up, instructed to bring their pizzas to "five girls by the lantern, we'll wave when we see you", only one minority group remains for me to define. They're the wannabe students, trying to focus on their books in desperation but falling prey to distraction by the time they reach page three.

■ Loes Witschge

Every week UCM-student Loes Witschge explores the city of Maastricht

Cultural tip

What: Ragweek
When: 17-21 May
Where: different Maastricht locations
Admission: differs

Are you up for some jazz? Do you want to go sailing - or both? Indecisive people are going to have a hard time choosing because these are only two of the events that Ragweek has organised from 17 until 21 May.

This student-led initiative started in the UK and has developed into an international event. Ragweek's goal is to raise money for charity through a wide range of workshops, markets and performances. This year's volunteer organisations are Stichting Power and Stichting Leergeld Maastricht. The first provides medical help and educational services to Nigerian women with obstetric fistulas, while the second ensures that poor children in Maastricht are financially able to go to school. On top of this, Ragweek aims to bring locals and students together.

You can visit Tafelstraat 13 for coffee and pie every day throughout the week. Other cafés will have special Rag-offers. In total, there will be more than 45 activities, and buying your tickets beforehand is strongly recommended. For more information, check the Ragweek booklet or website at www.maastricht.ragweek.nl.

Studentenvoetbalvereniging DBSV Red Socks bestaat tien jaar

Knokken voor een plek tussen de Limburgers

“Wees gewaarschuwd!

Let op dat kleintje bij Heugem, hoe heet die ook al weer? Die is zo snel als water, met een paar dikke klompen en een volle boterhamtrommel weegt ie nog maar vijftig kilo.”

Zondagmiddag 27 april, even voor half drie, kleedkamer, Sportpark Heugem. Trainer Jo Rousch (de zestig gepasseerd, spierwit haar, gebruide huid, korte o-vormige benen en gekleed in een trainingspak met UM-logo) bespreekt de tactiek voor een van de laatste en beslissende wedstrijden van het voetbalseizoen. Verliest het eerste team van DBSV Red Socks vandaag van Heugem - uitgerekend de club waarmee ze de kantine en de voetbalvelden delen aan de Gronsvelderweg - , dan degraderen ze naar de vierde klasse.

“Heugem zit in hetzelfde schuitje. Als ze twee goals scoren zijn we weg. Winnen we, dan maken we nog kans.” Plots staakt Rousch zijn praatje: een trillende lip en vechtend tegen de tranen. Het blijft doodstil in het kleedlokaal. Hij lijkt ineens te beseffen, dat dit misschien zijn laatste peptalk is voor zijn studentenelftal. Vijf minuten eerder vertelde Rousch op weg naar het kleedlokaal dat hij na zes seizoenen en twee promoties overweegt te stoppen: het is goed geweest na meer dan zestig jaar voetbal. Dan vervolgt hij: “Het kan nog, het moet. Heugem weet dat we in een zwakke positie zitten, maar probeer irritaties uit te bannen. Laten we ervoor gaan.”

DBSV Red Socks bestaat komende zondag tien jaar en speelt als enig studentenvoetbalelftal in deze buurt tegen lokale voetbalclubs in de KNVB-amateurcompetitie. Het heeft een tijd geduurd voordat de studenten werden geaccepteerd. De uit Limburg afkomstige Joep Lucassen (student International Business) speelde tot een paar jaar geleden in de regio: “Toen hoorde je ‘ze trainen nooit en spelen nooit met dezelfde ploeg’. Door trainer Jo Rousch is het niveau en

Doelman Dagmar Kagie pept zijn ploeg op tijdens de rust Foto: Philip Driessen

de discipline zo omhoog gegaan”, legt hij uit, terwijl hij zijn vinger recht omhoog wijst. Wie te laat komt op een training, wordt op het matje geroepen (“Versta je geen Nederlands? Waarom ben je dan tien minuten te laat, als je weet dat de training om half negen begint?”). Spelers die op zaterdagavond om tien uur nog in de kroeg zaten, hebben wel eens een telefoontje van de trainer gehad: op tijd naar bed, want de volgende ochtend moest er gespeeld worden. Vaak in het weekend naar huis gaan is er dan ook niet bij.

Voorzitter Rudolf Keijzer: “Nu merk je dat we steeds meer respect krijgen van andere clubs. Voor aanvang van een wedstrijd eten we - het bestuur - vaak even een stukje vlaai met het bestuur van de tegenstander. Natuurlijk worden er op het veld nog grappen in het dialect gemaakt, zodat wij ze niet verstaan. In de beginjaren hadden vooral de vaste Heugemfans het moeilijk dat een stel studenten in ‘hun’ kantine

zaten en op ‘hun’ voetbalvelden speelden. Wij waren min of meer indringers. Langzaamaan is dat veranderd en is er wederzijds respect. Tegenwoordig drink je samen wat, praat je wat.” Eerder die week tijdens de training op dinsdagavond zit het niet mee. Een paar spelers staat langs de kant met blessures. “Waarom sta jij hier?”, vraagt Rob Ruiter, 37 jaar, docent bij psychologie en al jaren trouw lid van de club en sinds enige tijd trainer van ‘het tweede’. “Gevalen op mijn schouder, maar zondag doe ik mee”, klinkt het vastbesloten. Het team wordt al sinds het begin van het seizoen geteisterd door blessures: op een gegeven moment stond nog slechts één speler op zijn vaste positie, de rest was vervangen door reservespelers. “Daardoor staan we nu op het punt van degraderen, terwijl ons team makkelijk in deze klasse kan spelen”, legt Sander Pelser, student gezondheidswetenschappen uit.

Wanneer zondag de deur van het kleedlokaal

open gaat en de spelers richting het veld lopen, moedigt trainer Rob Ruiter hen aan: “Kom op DBSV! Wij (het tweede, red.) hebben net ook gewonnen.” Hij lacht breed, zijn dochtertje gekleed in een oranje voetbalshirt van Van Persie (nummer 11) aan de hand. De spelers lopen zwiingend verder. Teamgenoot Lex Verdijk (student bewegingswetenschappen) kan niet meedoen vanwege een scheurtje in zijn hamstring en zucht: “Dit wordt een lang anderhalf uur, vrees ik. Er is niets zo erg als toekijken en niets kunnen doen.”

Ondertussen is er meer publiek toegestroomd: vooral oudere Heugemfans en een groep DBSV-spelers. De Red Socks hebben het zwaar, het is warm en Heugem wint vrijwel ieder duel, maar scoort niet. Na de rust keert het tij: binnen vijf minuten maken de studenten twee maal een goal. Robbie, de “vaste mascotte” en grootste fan van de Red Socks, gaat door het lint: *high five* met de reservespelers. De 42-jarige verstandelijk gehandicapte uit Maastricht - met eigen wedstrijdshirt, nummer 16 - mist sinds vijf jaar geen enkele wedstrijd (“alleen wanneer hij jarig is komt hij niet. Dan heeft hij een uitje met zijn moeder”, vertelt voorzitter Keijzer) en legt voor aanvang van iedere wedstrijd alle wedstrijdshirts klaar op de banken in de kleedkamer.

Na het eindfluitsignaal klinkt een opgelucht “yes”, het seizoen is nog niet voorbij voor het eerste herenteam van DBSV. Trainer Rousch krijgt felicitaties van tegenstander Heugem. Een week later mailt een van de bestuursleden: de ploeg heeft ook de volgende wedstrijd weten te winnen met 3-2. Komende zondag volgt de nacompetitie: nog eens drie wedstrijden. Winnen ze die, dan blijven ze in de derde klasse.

■ Irene Smeets

DBSV juicht na het eerste doelpunt van Jan-Willem Aarnink (9) Foto: Philip Driessen

Zaterdagavond viert DBSV Red Socks haar tienjarig bestaan met een lustrumfeest. Dit hele weekend nemen driehonderd studenten uit Nederland en onder meer Schotland, Engeland, Zweden en Frankrijk deel het B.A.R.T. toernooi, een internationaal studentenvoetbaltoernooi georganiseerd door de voetbalclub. Meer informatie via www.dbsvredsocks.nl

Kinderradioloog Simon Robben beste docent geneeskunde

“Vroeger was de student een podzakelijk kwaad: hij was lastig, hield je van je werk af”

Een vrouw heeft weeën, met een laatste inspanning perst ze het hoofdje van haar kind naar buiten, meteen volgt het lijfje en voor we het goed en wel in de gaten hebben is de baby al via het dak het luchtruim in geschoten. In nog geen twintig tellen verandert de, als een straaljager door de lucht vliegende, baby in een peuter, schoolkind, puber, jong volwassene, dertiger, vijftiger om uiteindelijk als oude, kalende man letterlijk het graf in te duiken.

■ Tekst: Riki Janssen
■ Foto: Philip Driessen
■ Tekening: Simone Golob

Het openingsfilmpje van dr. Simon Robben voordracht over kinderradiologie slaat aan. De twaalf vijfdejaars studenten geneeskunde, bezig aan hun allerlaatste week van het co-schap kindergeneeskunde, zijn een en al aandacht als hij uitlegt: “Een kind is anders dan een volwassene, een kind verandert steeds, het groeit, dat doen jullie niet meer. Als je röntgenfoto’s of scans van een driejarige ziet heb je dus geen foto’s van een kleine volwassene.” Robben, opgeleid en gepromoveerd aan de Erasmus Universiteit Rotterdam en nu door zijn studenten uitgeroepen tot beste docent van geneeskunde, had geen aangeboren passie voor onderwijs. “Ik had er niets mee. In Rotterdam was er geen onderwijscultuur, les geven was een noodzakelijk kwaad. Vaak kreeg de minst getalenteerde specialist de onderwijstaken. De houding ten opzichte van studenten was anders: ze hielden je van je werk, waren lastig. De werkdruk was erg hoog in Rotterdam, hoger dan in Maastricht. Je kon ook niet scoren met onderwijs, wie carrière wilde maken bekwaamde zich in onderzoek en patiëntenzorg.”

De ommekeer kwam toen hij een praatje hield voor radiologen. “Ik durfde nooit grapjes te maken, had de moed niet om iets te zeggen dat de zaal plat zou krijgen. Tot ik tijdens die lezing tien minuten voor het einde een plaatje liet zien van gedekte tafels en zei: dat is pas over tien minuten. De zaal barstte uit in lachen en ik had meteen weer hun aandacht. Twee jaar later werd ik er nog over aangesproken.” Sinds die tijd bouwt hij terloops grapjes in (“ik lach zelf nooit, ga gewoon serieus door met mijn verhaal”), maar probeert dat

wel heel gedoseerd te doen. “Je staat op de Bühne, timing is heel belangrijk. Ik probeer steeds de aandacht te vangen, mensen kunnen niet twee uur achter elkaar naar je luisteren als je geen verrassingen inbouwt, maar ik moet oppassen dat ik niet te ver ga.” Hij heeft nog nooit klachten gehad, zegt hij, maar humor moet functioneel blijven. “Laatst was ik bij een collega van een uroloog die opende met een plaatje van een penis waaraan een strijkijzer hing, vervolgens kwam er een fallus en zo ging het maar door. Dan streef je je doel voorbij, het publiek luistert niet meer, maar wacht op het volgende rare plaatje.” Al is hij zelf niet wars van pikante beelden, zo toont hij tijdens het onderwijs over de borstkas een filmpje van een dame die met haar blote borsten een autoruit wast. “Hierna kan ik heel goed uitleggen waarom je soms op röntgenfoto’s nog tepels ziet. Tijdens het lappen van de koude autoruit worden de tepels hard, hetzelfde gebeurt als je tegen de koude röntgenplaat staat, je drukt de tepel in en dan vormt zich rondom een beetje lucht die je later op de foto’s kunt zien.”

Domme docenten

Veel medisch specialisten overschatten hun publiek, vindt Robben. “Een academisch ziekenhuis is een broeinest van superners. Zij staan bovenaan in de voedselketen qua kennis en hebben niet door hoeveel ze weten. Je moet afdalen naar het niveau van de student. Als je te moeilijk begint, zijn ze meteen de draad kwijt. Een student is gebaat bij een domme docent, een slimme snapt niet dat zijn gehoor hem niet meer volgt. Die gaat één stapje terug,

terwijl je zeker tien stapjes terug moet doen.” Even later noemt Robben zich opnieuw “niet zo slim”. Is dat geen staaltje van valse bescheidenheid? “Ik kan pas iets onthouden als ik iets begrijp. Ik ben bijna mathematisch, ik moet alle stapjes begrijpen, ik moet alles kunnen beredeneren, kan ik dat, dan vergeet ik het nooit meer. Ik laat mijn studenten ook al die stapjes zien. Ik ga daar heel ver in, dat betekent dat ik relatief weinig zaken behandel. Het is altijd de keuze tussen diepgang of kwantiteit. Dat blijft een dilemma. Ik vind dat studenten de kennis uit de boeken moeten halen. Daar ligt de basis, wat wij doen is omlijsting, extra uitleg.”

Fiat Panda

“Mensen die veel van stripverhalen houden, zijn in principe goede radiologen. Ze zijn te lui om te lezen, maar enthousiast genoeg om naar plaatjes te kijken. En een foto zegt vaak meer dan duizend woorden. Dat maakt het ook zo gemakkelijk om in dit vak onderwijs te geven.” Hij relativeert, bagatelliseert zijn kunde, om dan te concluderen: “Geef je mij een Fiat Panda te verkopen, dan zou ik het niet kunnen. Mijn vak kan ik wel verkopen. Ik wil eigenlijk dat anderen het net zo leuk vinden als ik.”

Hoewel hem veel lof ten deel valt, is hij bezig om onderwijstaken af te stoten. Belangrijkste reden: zijn carrière. “Ik heb nog vijftien jaar te gaan, ik ben gepromoveerd, heb zeventig publicaties op mijn naam staan en wil verder. Ik heb nu twee te zware petten op: ik ben onderwijscoördinator, geef soms vijf dagdelen

per week les, en ik ben de enige kinderradioloog hier. De kinderradiologie trekt aan me, daar ligt mijn kennis en kunde. Ik heb geprobeerd om in het onderwijs verder te komen en dacht het ei van Columbus te hebben gevonden door met de master Health Professions Education te beginnen (zie kader Onderwijs Geneeskunde) en me verder te bekwamen in onderzoek naar onderwijs. Maar het kostte te veel tijd. Ik kan niet én patiëntenzorg én radiologie-onderzoek én onderwijs doen. Ik moet kiezen. Ik blijf nog wel onderwijs doen omdat ik het leuk vind. Internationaal, aan radiologen in opleiding en studenten.”

Bonsaiboompjes

Een laatste keer terug bij het practicum kinderradiologie: “Kinderen zijn als bonsaiboompjes. Je kunt ze heel goed modelleren. Kijk maar naar de ingebonden voetjes van Japanse vrouwen. En willen ouders straks een goede wielrenner dan kunnen ze met een stevige helm al een aero-dynamisch hoofd construeren. Ik weet dat hij ook nog goede benen nodig heeft, maar goed. Zo kun je bij kinderen via een brace ook een arm die krom is gegroeid weer recht krijgen. Bij een volwassene gaat dat echt niet lukken.”

Geneeskunde: facultaire bobo’s docent in de bachelor

Steeds minder gekwalificeerde docenten in het onderwijs? Geen sprake van, zegt de directeur van het onderwijsinstituut van FHML, Albert Scherpier. “Geneeskunde maakt een tegengestelde beweging, we investeren fors in onderwijs. Wij werken niet met studenttutoren of toegevoegde docenten, dat willen we niet. In de bachelor zetten we juist facultaire bobo’s en jonge, ervaren mensen in, zodat studenten goede rolmodellen krijgen en meteen weten waar het vak over gaat. Een tutor is bij geneeskunde dan ook bijna altijd inhoudsdeskundig. Wat iemand nog meer tot een goede tutor maakt? Hij moet zich kunnen inleven in de student en met een groep kunnen omgaan.” Er is echter geen eensluidend antwoord op de vraag wat een goede docent is, zegt Scherpier. “Het hangt af van de rol. Iemand die college geeft moet zijn verhaal kunnen verkopen, die moet een aansprekende show opvoeren. Van een scriptiebegeleider verwacht je dat hij zelf goed kan schrijven en deze vaardigheid kan overbrengen, dat hij goede feedback geeft en prima kan plannen. Studenten

hebben immers de neiging om lang over de scriptie te doen.” Scherpier bestrijdt dat docenten steeds minder uren krijgen voor hun onderwijstaken. “Hoeveel je krijgt hangt af van je taak. Wie een blok ontwikkelt krijgt uiteraard meer tijd dan wie een blok geeft. Het is wel zo dat de druk op mensen steeds groter wordt, ze moeten steeds meer doen in de patiëntenzorg, steeds meer aan onderzoek. Het is de taak van de vakgroep of afdeling om in de gaten te houden dat iemand niet in de knel komt.” Wat doet geneeskunde om goede docenten te krijgen en te houden? “We beoordelen een docent vaker per jaar. De uitkomst komt ter sprake in het functionerings- en beoordelingsgesprek met zijn directe baas. Doet iemand het goed, dan krijgt hij een compliment. Is het onvoldoende – de laatste jaren gaat het om niet meer dan 2 procent van de docenten – dan volgen er gerichte acties. Als blijkt dat iemand echt niet geschikt is voor een bepaalde rol, dan krijgt hij elders in het onderwijs een taak. Anderen hebben baat bij een cur-

sus, weer anderen zetten we bij elkaar om het geven van colleges te oefenen. Soms krijgt iemand een collega als coach. Die gaat er dan in de onderwijsgroep bij zitten.” Wie bij geneeskunde carrière wil maken, mag zijn onderwijstaak niet verwaarlozen, benadrukt Scherpier. “Het onderwijsinstituut geeft een advies bij bevorderingen. Doe je niets of doe je het slecht, dat kan dat consequenties hebben.” Ook is het mogelijk om carrière te maken in het onderwijs. Al zijn daar wel eisen aan verbonden. “Met alleen uitvoeren kom je niet ver, je zult je ook bezig moeten houden met onderwijsontwikkeling, met onderzoek op het gebied van onderwijs. Wie niet op een academische wijze naar onderwijs kan kijken, zal niet ver komen.” Wie iets voor zo’n carrière voelt krijgt geld en tijdscompensatie van het onderwijsinstituut om een master of Health Professions Education te volgen. Op dit moment telt de geneeskundepoot van FHML vijf hoogleraren ‘onderwijs’. Scherpier is een van hen. “Wij gaan dat aantal op korte termijn uitbreiden.”

Topdog geneeskunde: dr. Simon Robben

Een aantal studenten geneeskunde wilde niet meedoen aan de enquête van Observant (“stom”, “geen zin”). Anderen konden niet meedoen, vonden ze: “Ik weet niet van wie ik college heb”, “ik ken de naam van mijn tutor niet”. Van de 117 studenten die wel hun mening gaven, kozen er 41 voor Simon Robben. Een duidelijke overwinning die hij volgens de ondervraagden vooral te danken heeft aan zijn passie voor het vak (kinder-)radiologie

(analyseren van onder andere röntgenfoto’s, echo’s, CT-scans en MRI-scans), zijn enthousiasme, zijn inspirerende werkvormen, zijn feedback en zijn humor. Er valt veel te lachen tijdens zijn colleges en practica, klinkt het herhaaldelijk. “Hij lijkt op Herman Finkers.” En dat is niet alleen omdat hij ook een snor draagt.

Simon Robben (19 mei 1957) studeerde geneeskunde in Rotterdam, volgde daar ook

de opleiding tot radioloog en kinderradioloog, promoveerde er, en werkte vervolgens dertien jaar in het Sophia Kinderziekenhuis (onderdeel van het Rotterdams universitair medisch centrum) voor hij naar Maastricht verhuisde. Het is niet de eerste keer dat de onderwijscoördinator van de afdeling radiologie als beste ‘onderwijzer’ uit de bus komt. Eerder werd hij al de beste lezinggever en de clinicus van het jaar (beste begeleider van co-assistenten).

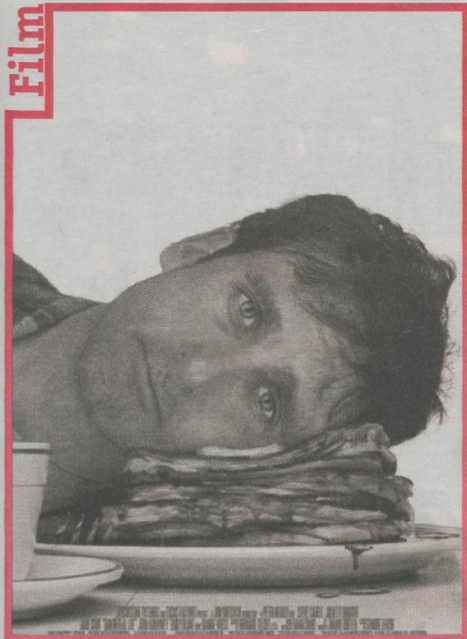

Film

Een hechte familie: leuk en lastig

★★★

In *Dan in Real Life* is hoofdpersoon Dan Burns (Steve Carell) de schrijver van een populaire dagelijkse probleemrubriek in een krant. Op papier heeft hij voor ieder dilemma een pasklare oplossing paraat, maar in zijn eigen leven blijkt dat heel wat minder eenvoudig.

Dans vrouw is overleden en sindsdien zorgt hij voor zijn drie jonge, onstuimige dochters. Tijdens een familiereünie komt hij Marie (Juliette Binoche) tegen en wordt spontaan verliefd op haar. Ook Marie lijkt wat voor Dan te voelen. Er is alleen een probleem: Marie is de gloednieuwe vriendin van Dans broer.

In *Dan in Real Life* stelt regisseur Peter Hedges (*What's Eating Gilbert Grape*) de familie centraal. De film speelt zich af in een afgelegen vakantiehuis waar ouders, broers en zussen, hun partners en kinderen zich hebben verzameld. Al die bemoeizuchtige familie bij elkaar maakt het voor Dan nog moeilijker om met zijn gevoelens om te gaan. Want hoewel het beeld wordt geschetst dat het heerlijk is om een hechte familie te hebben, is de uiteindelijke conclusie dat het niet altijd gemakkelijk is om daarmee te leven.

De film heeft een hoog voorspelbaarheidgehalte. Dan probeert zijn gevoelens voor Marie te verbergen met lompe opmerkingen en nare grappen, wat leidt tot irritaties en tenenkrom-

mende situaties. Het is duidelijk dat de bom zal gaan barsten en de wederzijdse verliefdheid opgebiecht moet worden, de vraag is alleen wanneer?

Dan in Real Life blijft vaak hangen in oppervlakkigheid. De dialogen zijn kort, en echte gevoelens worden voortdurend met flauwe grapjes bedekt. En dat is jammer, want het is nu een erg braaf, zoetsappig geheel. Dat de film toch de moeite waard blijft, is te danken aan de hoofdrolspelers. Vooral Carell is in al zijn onhandigheid erg komisch. Ook volgens *het Parool* maken Carell en Binoche "de gang naar de bioscoop de moeite waard".

■ Myrte Dujardin

Televisie

Ronddolen in de metropool

Wordt onze culturele identiteit deels bepaald door de vetrollen die we meeslepen? Obesitas is niet in alle landen een probleem, zo vertelt men in *Metropolis*, het VPRO-programma waarin correspondenten van over de hele wereld op zoek gaan naar het antwoord op de vraag: lijken we op elkaar of worden de verschillen tussen mensen wereldwijd steeds groter? Letland blijkt bevolkt te zijn met latmagere dames. De twee oorzaken: er zijn geen *fastfood*ketens en de natuur dwingt de vrouwtjes slank en mooi te zijn, zodat ze een van de zeldzame mannetjes kunnen bemachtigen. Letland heeft namelijk een vrouwenoverschot. In Bolivia daarentegen verkoopt de apotheek geen afslankpillen, maar middelen om dikker te worden en Congolezen met zwembandjes hebben status. *Metropolis* geeft in allerlei kleurrijke reporta-

ges de feiten weer, maar conclusies mogen we zelf trekken. In een aflevering over 'meisjes van 15' dromen een Amerikaanse en een Duitse van roem en rijkdom – geïnfecteerd als ze zijn met kapitalistische westerse idealen – terwijl een meisje uit Congo zich geroepen voelt om de leefomstandigheden van de armen te verbeteren. Zijn de verschillen bepaald door hun culturele achtergrond of zijn ze toevallig? Het is moeilijk te zeggen, maar niet zelden bevestigt *Metropolis* het stereotype beeld dat van een cultuur bestaat. Een onderwerp als 'het verkeer in de metropool' ontardt dan ook in filmpjes waarin het oriëntaalse type natuurlijk uit de bus komt als 'wild' en 'chaotisch' en het westerse als gestructureerd.

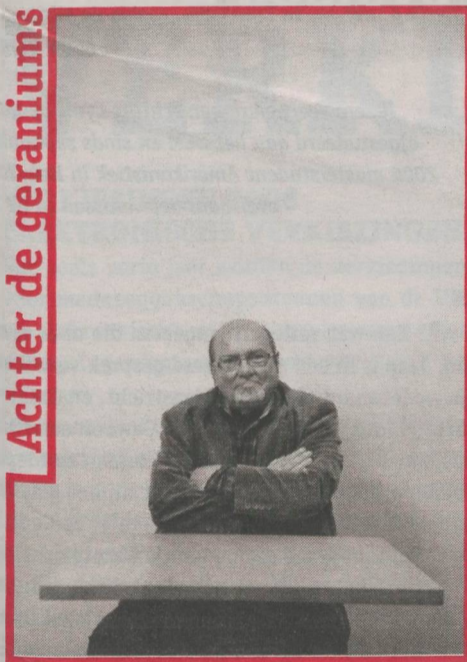
Soms werkt dat hokjesdenken echter vernauwend en het is dan ook een verademing als het

programma mensen toont als mensen en niet als representanten van een cultuur. In de mooiste aflevering staan taxichauffeurs centraal: de ogen en de oren van de stad. Niet omdat ze zoveel over een cultuur zeggen, maar omdat ze oog hebben voor het karakteristieke van het individu. Een artistieke Spaanse chauffeur legt unieke momenten en situaties vast met zijn fotocamera, terwijl een collega in Montreal tussen de ritten door boeiende gesprekken voert met daklozen. Zo praat hij met een gevluchte deserteur uit het Amerikaanse leger, een markante man met een lange baard en een *backpack*. Hier zien we een persoon met een eigen gezicht die zich door zijn vlucht letterlijk los heeft gemaakt van zijn dwingende geboortegrond.

■ Danielle Stals

Metropolis, vrijdag, Nederland 3, 23.45 uur

Achter de geraniums

De dood als onaangename gast

De klusser kan niet zonder de Gamma. De cultuur kan niet meer zonder festivals. Maastricht heeft er eentje bij: Toneelstadfestival. Het publiek heeft in tien dagen de keuze uit veertig opvoeringen van twintig producties door zestien gezelschappen. Guido Wevers, directeur van het Theater aan het Vrijthof en het festival, begint zijn voorwoord bij het programma met een trotse bewering: "Soms is het goed je rijkdommen uit te stallen. Alle spullen eens naast elkaar te zetten." In de eerste vier dagen zag ik zes optredens. Zowel mooie producties van Maastrichtse makers als spraakmakende voorstellingen van elders. De programmeurs hebben de bezoekers gelukkig geen thema opgedrongen. Hooguit dat we verder leren kijken dan we van plan waren. Met die aansporing ging ik zelf naar een thema op zoek. Zes maal ontmoette ik een onaange-

name gast: de dood.

Vrijdagavond zag ik van de New Yorkse SITI Company *Death and the Ploughman*, een oorspronkelijk Duitse tweespraak uit 1401, tussen de dood en een jonge treurende weduwnaar die zijn hoogst deugdzaam vrouw verloor. Deze akkerman laat het er niet bij zitten. De dood doet maar wat. Weet God daarvan? Gaarne uitleg van de allerhoogste. Zondag volgden in het Huis van Bourgondië twee versies van Sophocles' *Antigone*. De tegendraadse dochter van Oidipoes barst liever dan ze buigt voor haar oom Kreon. Hij, de koning van Thebe, heeft verboden haar broer Polyneikos, een landverrader, te begraven.

Maandag speelde het Rotterdams Onafhankelijk Toneel het tweeluik *Vrede en Oorlog*. De oorlog ging over de dood. Dat zal niet verbazen. Maar de vrede ook. Het is 1950. In de Parijse cafés van

St. Germain des Prés spettert het van de botsende ideeën van communisten, existentialisten, structuralisten en humanisten. Overal is muziek, en niet te vergeten liefde en seks. Betrekkelijk anoniem scharrelt in dat gezelschap een student uit Cambodja rond. Hij zuigt het communisme op en krijgt een hekel aan het Westerse leven. Twintig jaar later heet hij Pol Pot. Zijn vrede brengt de *killing fields* voort.

Het twistgesprek tussen de ploeger en de dood leidt tot een oordeel van de Grote Scheidsrechter. De mens verdient de eer voor zijn onvermoeibare commentaar op wat hem overkomt, de dood blijft de winnaar.

■ Hans Philippen

Toneelstadfestival nog t/m 17 mei, meer info www.theateraanhethvrijthof.nl

Moet je lezen! Hartstocht als bedreiging

De Nederlandse dichteres M. Vasalis overleed in 1998. Haar erven zochten in 2002 werk voor een posthume bundel bij elkaar: *De oude kustlijn*. Eén liefdesgedicht daaruit. Van liefdesgedichten verwachten mensen vaak iets lieflijks. Maar is de liefde wel lief? Nee. Liefde raakt ook aan verlangens die soms te overweldigend of te ingewikkeld zijn om ze te kunnen beleven. Verliefdheid kan een totaal ontworpende aangelegenheid zijn. Aldus Vasalis:

*Als je me kust, je hand om mijn keel
als werd ik een glas met een levende steel
komt er voorbij de tederheid even
een ogenblik dat ik mijn hele leven
met vreugde bedreigd voel, zó of een reus*

*na 't drinken, over zijn schouders heen
het glas zal verpletten, tegen de grond
opdat er geen ander meer ooit
uit zal drinken, geen een.*

Een 'ik' spreekt tot haar minnaar. In de kus zet de minnaar zijn mond aan de hare, alsof hij uit haar drinkt, als ware zij een glas. Het beeld van die hand om de keel roept het idee op dat er *gekeeld* zal worden. Deze associatie met een *aanslag* is niet geheel uit de lucht gegrepen: hier vindt een vorm van geweld plaats die je de ontworteling van de liefde zou kunnen noemen. Er komt 'voorbij de tederheid even/ een ogenblik dat ik mijn hele leven/ met vreugde bedreigd voel'. Hoe

vreemd. Wat komt er 'voorbij de tederheid'? Het wordt indirect aangeduid als 'een ogenblik alsof mijn hele leven met vreugde bedreigd wordt'. Is dat geen tegenspraak? Als je leven wordt bedreigd associeer je dat allesbehalve met vreugde maar eerder met doodsangst - toch wordt het juist daardoor een zeer raak beeld van de hartstocht. Hartstocht wordt hier gerepresenteerd als een vreugde die je plotseling overvalt, maar die ook bedreigend is. Hartstocht is niet teder en lief, hij ontwortelt en bedreigt.

En er volgt nog meer griezeligs. De ik voelt zich met haar keel in de hand van de minnaar als in de handen van een reus, die haar - want zij is immers het glas - na het drinken

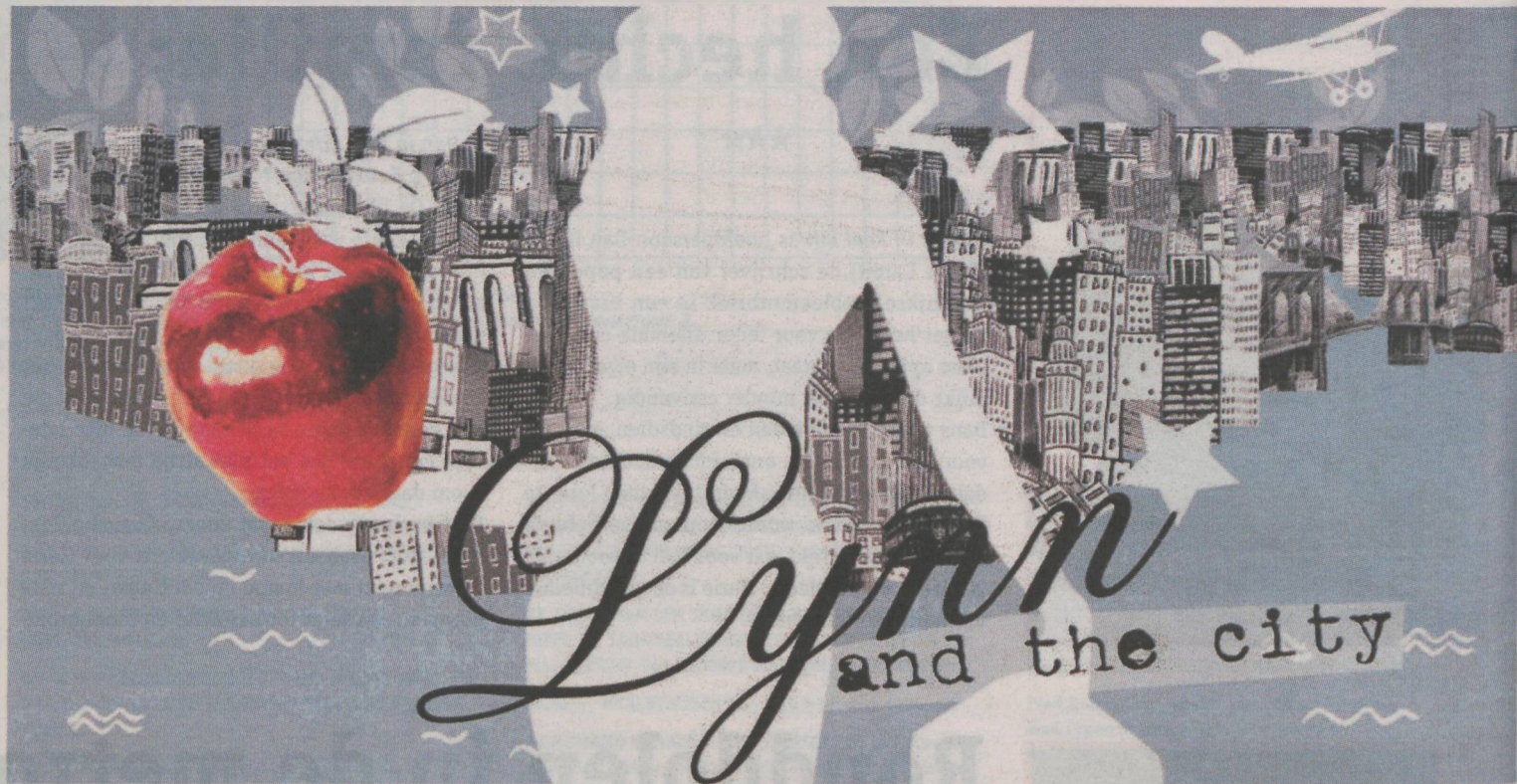
zal verpletteren tegen de grond. Het gebaar is dat van het glas stukgooien over de schouder, na een heildronk. De implicatie daarvan is dat het glas er alleen maar was voor deze dronk, voor dit geluksmoment. Het stukslaan ervan dient om het unieke van dit moment kracht bij te zetten. En dat is nu precies wat de hartstocht is: het ultieme moment. Overgave tot het uiterste, bereid zijn tot alles waar de hartstocht je brengt. Ik ken haast geen ander gedicht dat de totaal ontwrichtende aard van de hartstocht, waarin men zich met huid en haar overlevert aan de minnaar of minnares - op leven en dood - zo perfect representeert.

■ Maaïke Meijer

Computer

Amsterdam, meer dan een week geleden. De dodenherdenking. Een plein vol met zwetende mensen die zich getuige hun outfit geen raad weten met een van de eerste warme dagen van het jaar. Witte blote lichaamsdelen zijn overvloedig aanwezig. Anderen zijn volledig bedekt. Ook de belangrijke gasten hebben last van de verwarring, zo lijkt het. Waar de een zich in een soort zwarte slaapzak heeft geworsteld, ziet de ander eruit alsof hij rechtstreeks van nudistencamping 'Bloot Bourgondië' uit Nuth komt. Ik zit voor de tv dit schouwspel te bekijken, met mijn gedachten ergens anders. Ik herdenk namelijk mijn eigen dode. Na een jarenlange worsteling is het er toch van gekomen. Mijn computer: hij is overleden. Je zult je wel afvragen waarom ik een kapotte computer als een dode beschouw. Dat zal ongetwijfeld te maken hebben met een stuk prehistorisch brein dat niet kan bevatten dat apparaten geen personen zijn. Zo zag ik hem wel, mijn computer: als een persoon. Een hele vervelende welteverstaan. Ik vecht al een persoonlijk duel uit met hem zolang ik me kan herinneren. Toen ik nog op de middelbare school zat en er mijn profielwerkstuk op moest typen, begon het voor het eerst uit de hand te lopen. Hij weigerde Word op te starten. Aanvankelijk probeerde ik hem te laten gehoorzamen op de conventionele manier. Ik formatteerde en installeerde, maar tevergeefs. Toen is het martelen begonnen, in de hoop dat mijn computer wél zou gehoorzamen. Ik heb werkelijk van alles gedaan: een tijldang drukte ik constant op de escapeknop, soms liet ik hem opstarten en afsluiten tegelijkertijd. Andere keren trok ik de 'space'-balk uit het toetsenbord. Niks hielp. Ik raakte steeds gefrustreerder. Mijn computer vocht terug, gaf steeds aan dat hij 'opnieuw wilde opstarten' of 'updates' wilde 'downloaden'. 'Ja hallo zeg, dat bepaal ik zelf wel' dacht ik terwijl ik met een enorme haal de stekker eruit trok. Ik wist het niet, maar computers kunnen daar blijkbaar echt niet tegen. En toen was het gedaan: hij stierf. Ik heb hem nog geprobeerd te reanimeren zoals ik dat wel vaker heb geprobeerd: door een enorme hengst erop geven. Hij pruttelde nog wat na, gaf een soort startmotorgeluid als laatste stuip trekking. 'Ach' dacht ik verdrietig bij mezelf. Was ik maar voor het computertijdperk geboren. Toen was het duidelijk wat een mens was en wat niet. En zonder grijze gebieden, zoals apparaten die een eigen persoonlijkheid lijken te hebben. Ik heb hem in de tuin begraven. Mijn computer. Ik bid voor hem, dat is nodig. Hij is vast naar de hel gegaan.

"This place is like France."

De man is een jaar of zestig en heeft een luide, heldere stem. Hij is ongeschoren en over zijn bloes, precies op de plek waar die zo strak om de buik spant dat de knoopjes er haast afspringen, loopt een spoor van soep, of pastasaus. "They just won't work over 35 hours!" Het is twee minuten voor negen, dinsdagochtend, en in het postkantoor aan Prince Street staat een rij die lang is, en groeiende. Helemaal vooraan een gestreste jonge vrouw met huilende baby, daarachter een oude Mexicaan die de baby aan het lachen probeert te krijgen, maar het daarmee alleen maar erger maakt, en de verontwaardigde man met de luide stem op plaats drie. Twee van de zeven beschikbare loketten zijn bezet door respectievelijk een Afro-Amerikaanse dame van middelbare leeftijd en een slanke, Chinese man. Zij babbelt, over haar schouder, met een collega, hij rommelt wat met wisselgeldbakjes, rangschikt zijn pennen, scheurt het postzegelloze plastic van een rol met stickerzegels, houdt het loket stoïcijns gesloten. "It must be because they have Union-jobs!" brult de soepvlekman. Eén voor negen, de rij telt zeker twintig mensen, voornamelijk bejaarden en een enkele Young

Urban Professional. De laatste in mantelpak en met make-up op oorlogssterkte en een geagiteerde uitdrukking die verradt dat ze nu al spijt heeft van het besluit om vanochtend, vóór het werk, nog 'even' dat pakketje op te halen. Buiten regent het, binnen staat de verwarming te hoog, de baby vooraan in de rij huult steeds harder, de loketten blijven dicht, een telefoon gaat over maar niemand neemt op, en de man op plaats drie verheft nogmaals zijn stem om zijn grieven wereldkundig te maken. Iets over de regel dat een pakketje, wanneer het niet binnen veertig dagen wordt opgehaald, retour afzender wordt gestuurd. "Why are they doing this to us?!" En iets over de prijs van internationale postzegels, die in januari van 86 naar 90 cent ging, en volgende maand weer met 4 cent verhoogd wordt. "They make you buy four-cent-stamps, but I don't want no four-cent-stamps. So they make me buy the new ones, but they cost more, and God knows how long they will last." Hij kijkt om zich heen voor bijval, maar de rij kijkt naar de schoenen, het plafond, de prijslijst aan de muur, en er heerst eenzelfde gespannen sfeer als soms in de metro, wanneer een dakloze de wagon gijzelt met zijn of haar gerou-

tineerde bedelpraatje, en door iedereen wordt genegeerd. Het is de spanning die ontstaat door het verschil tussen de uiterlijke onaangedaanheid van de metropassagiers - of nu, de mensen in de rij - en wat er van binnen borrelt aan irritatie, medelijden, angst of schuldgevoel. Een voelbare spanning is het, een drukkende, en het is daarom denk ik dat de baby huult. Om 9 uur precies opent de Chinese man met een zucht zijn loket. "Oh well finally! For crying out loud!" roept de soepvlek. De rij haalt opgelucht adem, maar helemaal verdwijnen doet de spanning nog niet, zelfs wanneer de herrieschopper al lang aan de beurt is geweest en, met veel tamtam, het postkantoor heeft verlaten. Waarschijnlijk blijft die opgelatenheid in de lucht hangen tot de laatste uit de rij is geholpen - en dat duurt nog wel even, want de postbeambten nemen, net als in Frankrijk, rustig de tijd. ■ Lynn Berger

Iedere veertien dagen schrijft Lynn Berger - afgestudeerd aan het UCM en sinds september 2006 masterstudent Amerikanistiek in New York - over haar belevenissen in de VS

Natuurlijk kent iedereen iedereen aan dit diner. Grote jongens van de faculteit en het ziekenhuis, de decaan en her en der nog wat instituutdirecteuren en afdelingsvoorzitters: een keurige herenclub met één vrouw, Froukje Schulte van oncologie. Dat Jaap Miedema hierbij aan mag zitten verbaast hem zelf wel enigszins, maar hij beschouwt de uitnodiging als een erkenning van zijn harde werk en in feite als het definitieve signaal dat hij geaccepteerd is. Dat alle voorwaarden die Heuvelaar en AZM-baas Jansenius vorig jaar bij zijn sollicitatie stelden, stilzwijgend van tafel zijn omdat hij, Jaap Miedema, orthopedisch chirurg van uitzonderlijke klasse, inmiddels heeft bewezen dat hij het kan. Dat al dat gezeik met die personal coach, Stijn Dierickx, en die bezopen managementcursus van de firma Eisbein, overbodig zijn, voor hem in ieder geval. Hij dopt zijn eigen boontjes wel, en tuurlijk, hij is niet volmaakt, maar wie is dat wel? Iedereen kent iedereen hier, maar Jaap Miedema kennen ze allemaal het minst. Decaan Heuvelaar heeft deze avond vooral georganiseerd om het sociale cement tussen faculteit en ziekenhuis te verstevigen nu ze immers samensmelten tot één universitair medisch centrum, maar hij heeft een bijbedoeling: zien of zo'n man als Miedema in het plaatje past. Er circuleren hardnekkige verhalen over minder gelukkig optreden jegens zijn eigen staf, jegens assistenten en co's, en zelfs jegens patiënten, maar feit is dat hij inderdaad een topchirurg en een toponderzoeker is. Wat moet prevaleren? Heuvelaar is geneigd om voorlopig sociale - en managementkwaliteiten hoger te waarderen, want er is al ruis genoeg bij zo'n megafusie en eigenwijze lastpakken als Miedema kun je daarbij missen als kiespijn. Aan de andere kant, het doel van de fusie is nu juist om medisch Maastricht op de kaart te zetten als topinstituut, en dan heb je dus wel inhoudelijke toppers nodig. Wat een dilemma! Heuvelaar zucht en kijkt de tafel rond.

Of iedereen een aperitief wil? Een wat verlegen jongeman die ober speelt brengt de vraag in de kring. Jaap is in een geanimeerd gesprek verwickeld met zijn buurman over zijn wederwaardigheden in Maastricht, en dat heeft hem al een flinke dorst bezorgd, dus ja, hij wil wel iets. Gewoon een flinke pils. Of doe er maar twee, heeft hij de neiging om erachteraan te roepen, maar hij houdt zich in. Zodra de drankjes arriveren gooit hij het glas achterover, in één teug. De jongen heeft pas de helft van de tafel bediend als achter hem een luid "jongeman, kun je me er nog eentje bezorgen? Het is warm hier" klinkt. Jaap kijkt vrolijk en ietwat triomfantelijk rond: daar hebben die bekakte specialisten die allemaal met een gouden lepel in hun bek zijn geboren natuurlijk niet van terug, van zo veel assertieve gulzigheid. Nou, dat kan hem niks schelen, hij komt uit de marinewereld en daar wisten ze de jajem altijd goed te vinden. Zijn vader ook, als die vroeger een kwaai dronk had kon Japie zich maar beter bergen. Bij het vorderen van de avond raakt Jaap in een steeds betere bui. Hij laat zich de witte, de rode, weer een andere rode wijn goed smaken. Hij vergroot de reikwijdte van zijn gesprekken tot ver aan de overkant. Tot Heuvelaar, op vol volume: "Nou meneer de decaan, met dit gezelschap kunnen we de oorlog wel winnen, toch? En ik durf te wedden dat niemand hier een managementcursus gevolgd heeft, haha!" Tot de ober, die schuchter de tafel stil tracht te krijgen om de rest van het menu uit de doeken te doen met een "dames en heren, wilt u misschien even luisteren?", tot die ober roept hij: "Luisteren? WIJ? Jongeman, JIJ moet even luisteren, ga jij als de sodemieter nog een paar flessen halen, het is een dorre boel hier, kijk eens", en hij draait ter illustratie zijn glas om zodat de laatste druppels rode wijn op het damast spatten. Zijn buurvrouw Froukje Schutte, die gaande het diner haar stoel steeds een centimeter verder heeft verplaatst in de richting van haar andere buurman, krijgt met de gevoelige kant van Jaap te maken. "Froukje", murmelt hij in haar oor, "ik heb problemen met mijn vrouw Anna. Seks is er niet meer bij. Ik doe het het liefste achterlangs, maar dat wil ze niet meer." Het was al laat, toen hij dat zei.

► Kootje Bikker
Wordt vervolgd

Aflevering gemist? Zie www.observant.unimaas.nl, onder 'vaste rubrieken'

OBSERVANT

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht Redactieadres: Postbus 616 6200 MD Maastricht Jaargang 27 15 mei 2008

Van maandag 19 mei tot en met vrijdag 23 mei 2008 (16.00 uur) vinden de jaarlijkse verkiezingen plaats van de medezeggenschapsorganen van de UM. Dit jaar zijn uitsluitend de dienstraden en studentgeledingen aan de beurt. Op de foto de universiteitsraad in vergadering
Foto: Philip Driessen

VERKIEZINGSKRANT 2008

VERKIEZINGEN 2008 ELEKTRONISCHE VERKIEZINGEN

Net zoals vorig jaar worden de verkiezingen voor medezeggenschapsorganen van de UM op elektronische wijze georganiseerd. Het verkiezingsprogramma werkt via e-mail en internet.

Iedere student en medewerker van de UM is in het bezit van een unimaas mail-account. Informatie over de registratie als kiezer en over de mogelijkheid om gedurende een bepaalde periode elektronisch te stemmen wordt per e-mail aan de kiezers verstrekt. Alle mogelijke handelingen (een lijst indienen, je kandidaat stellen en natuurlijk het stemmen zelf) gaat via internetsite <http://everkiezingen.unimaas.nl>. Deze site "herkent" de kiesgerechtigde door het inloggen als unimaas user.

Op de website van het Centraal Stembureau (www.unimaas.nl/stembureau) is naast de toegang tot het elektronisch kiessysteem ook een informatief gedeelte opgenomen met het laatste nieuws en gegevens over het Centraal Stembureau, het Kiesreglement en de verkiesbare zetels.

Verder wordt de verkiezingsuitslag meteen na de bepaling door het Centraal Stembureau op deze site bekend gemaakt.

ZETELVERDELING RADEN

De Universiteitsraad en de faculteitsraden hebben drie geledingen: de vertegenwoordiging van het WP (wetenschappelijk personeel), van het OBP (ondersteunend en beheerspersoneel) en de studentengeleding.

	Geleding WP	Geleding OBP	Geleding studenten
Universiteitsraad	6 zetels	3 zetels	9 zetels
Faculteitsraad FHS	4 zetels	2 zetel	6 zetels
Faculteitsraad FdCMW	4 zetels	1 zetel	5 zetels
Faculteitsraad FdEWB	4 zetels	1 zetel	5 zetels
Faculteitsraad FHML	6 zetels	3 zetels	9 zetels
Faculteitsraad FdP	4 zetels	1 zetel	5 zetels
Faculteitsraad FdR	5 zetels	1 zetel	6 zetels

Dienstraden	Alleen geleding OBP
ASC	3 zetels
BdU	3 zetels
FD	5 zetels
ICTS	3 zetels
SSC	3 zetels
UB	5 zetels

WAAR WEL / WAAR GEEN VERKIEZINGEN

Er zijn geen verkiezingen wanneer er sprake is van evenveel kandidaten (of minder dan) beschikbare zetels.

Dat is dit jaar het geval bij:

DIENSTRADEN Dienstraad MUO

- Lijst 1: MUO

Dienstraad FD

- Lijst 1: Dienstraad FD

Dienstraad ICTS

- Lijst 1: InCogniTus

Dienstraad UB

- Lijst 1: Chantal Machiels

- Lijst 2: Lisette Goluke

- Lijst 3: Henrietta Hazen

- Lijst 4: Den Walterfang

Wegens het ontbreken van kandidaten zijn er geen verkiezingen voor de Dienstraad SSC.

FACULTEITSRADEN (alleen studentgeledingen) FdP

- Lijst 1: Studentenraad

Er vinden dus wel verkiezingen plaats bij:

DIENSTRADEN Dienstraad ASC

- Lijst 1: Dienstraad ASC

- Lijst 2: ASC Crediteuren

- Lijst 3: Van der Tier

FACULTEITSRADEN (alleen studentgeledingen) FdCMW

- Lijst 1: NovUM

- Lijst 2: DOPE

FdEWB

- Lijst 1: DOPE

FdR

- Lijst 1: Ouranos

- Lijst 2: DOPE

FHML

- Lijst 1: DOPE

- Lijst 2: NovUM

FHS

- Lijst 1: DOPE

- Lijst 2: NovUM

- Lijst 3: Students Knowledge Engineering

UNIVERSITEITSRAAD (alleen studentgeledingen)

- Lijst 1: DOPE

- Lijst 2: NovUM

- Lijst 3: Voor Uns

De nieuw gekozen studenten worden voor één jaar in de raden benoemd (tot september 2009). De leden van de Dienstraden worden voor twee jaar benoemd (tot 2010).

Bij de verkiezingen wordt het lijstenstelsel gehanteerd. Op de werking van het lijstenstelsel wordt hieronder nader ingegaan.

De verkiezingskrant is een initiatief van Centraal Stembureau. De technische realisatie is in handen van Observant. De teksten zijn geschreven door de kandidaten zelf. De foto's zijn gemaakt door Philip Driessen.

Dienstraden

Dienstraden waar geen verkiezingen zijn wegens evenveel of minder dan aantal zetels

Dienstraat MUO Lijst 1: MUO

Even voorstellen: de kandidatenlijst voor de Dienstraat MUO bestaat uit Mary Peters, Rico Camp en Rina van den Brandt.

Mary is werkzaam als arbeidsjurist en beleidsmedewerker bij MUO/HRM, Rico is beleidsmedewerker bij de afdeling Academic Affairs en Rina werkt als projectmanager en beleidsmedewerker eveneens bij MUO/HRM.

Het MUO (Maastricht University Office), tot voor kort bekend als het Bureau van de Universiteit, is het laatste jaar behoorlijk in beweging geweest. Het MUO heeft een herinrichting ondergaan, waarbij er naast Mundo en het Support Office vijf units zijn ontstaan: Academic Affairs, Marketing and Communications, Human Resource Management, Finance en het Central Information Office. Als lijst MUO stellen wij ons ten doel in een open overleg met de directie een bijdrage te leveren aan de verdere ontwikkeling van het MUO. Daarbij is een goede communicatie voor ons van groot belang. We streven dan ook naar een actieve interactie met onze achterban.

Van het Centraal Stembureau hebben wij vernomen dat het aantal kandidaten voor de Dienstraat MUO gelijk is aan het aantal zetels, wij kunnen dus aan de slag!

vlnr: Mary Peters-Vanderschuren, Rico Camp,
Rina van den Brandt

Dienstraat Facilitaire Dienst Lijst 1: Dienstraat FD

Er zijn weer twee enerverende en bevlogen jaren van medezeggenschap voorbij.

Jaren waarin veel is gebeurd, zowel voor de medewerkers als voor het Facilitair Bedrijf.

De Facilitaire Dienst heeft een indeling van de organisatie in een front- en backoffice doorgevoerd. Naast het servicepoint is in de afdeling frontoffice het locatiemanagement ondergebracht. Tussen de frontoffice en de backoffice bevindt zich het primaire proces.

De directeur van de Facilitaire Dienst heeft aangegeven dat de komende jaren stroomlijning van de bedrijfsvoering een belangrijk thema zal zijn. Alle afdelingen worden gescand en zelf doen of uitbesteden zal hierbij de centrale vraag zijn!

We zullen als dienstraat moeten kijken naar kansen en bedreigen, naar sterke en zwakke aspecten van de Facilitaire organisatie waarbij we zowel de tevredenheid van medewerkers als klanten niet uit het oog mogen verliezen.

Als dienstraat zijn we voorstander van vernieuwing maar niet van vernieling. We willen niet blind meelopen met elke hype. We zullen vernieuwing toetsen op basis van kwaliteit, kostenbewustzijn, klantgerichtheid en last but not least: de belangen van de medewerkers.

Via dit verkiezingsnummer van de Observant wil de dienstraat Facilitaire Dienst aan haar achterban laten weten dat zij begrijpt welke bange gevoelens er in sommige groepen leven.

Wij, de leden van de Dienstraat Facilitaire

Dienst, roepen jullie dan ook op ons te steunen, te informeren over lopende zaken, knelpunten en eventuele andere aangelegenheden.

Ook wij zien dat sociale structuren langzaam afbrokkelen en dat communiceren niet altijd juist en vlekkeloos verloopt. Maar dat wil niet zeggen dat we lijdzaam moeten toezien.

Over veel onderwerpen heeft de dienstraat instemmingsrecht en daarnaast hebben we op een veel breder vlak adviesrecht. Tevens is de dienstraat bevoegd over alle aangelegenheden die de Facilitaire Dienst betreffen voorstellen aan de directeur te doen of een standpunt kenbaar te maken.

Neem gerust eens contact op om een praatje

te maken of uw hart te luchten. Loop gewoon eens binnen bij een van onderstaande collega's, ze heten u van harte welkom.

Hebt u suggesties of zoekt u steun, laat het ons dan gerust weten.

Ook via een eigen emailadres zijn we bereikbaar: fd-dienstraat@fd.unimaas.nl

De volgende personen maken deel uit van de dienstraat Facilitaire Dienst:

Leny Moulin (afd. Services-Receptie-/Telefoon-diensten), Paul van Eekeren (afd. Safety/Security), Roy van Kessel (afd. Vastgoed-Beheer UMcard), Roel van der Nat (afd. Services-Guesthouse) en René Vranken (afd. Inkoop & Logistiek)

Wel verkiezingen

Lijst 1: Dienstraat ASC

Sinds de invoering van de nieuwe organisatiestructuur ten behoeve van de ondersteunende dienstverlening in okt. 2000 kent het ASC een dienstraat.

Bij de intreding t/m sept. 2006 heeft de dienstraat altijd onder de minimale bezetting gefunctioneerd. Vanaf 2007 is de dienstraat met een viertal leden gestart met een nieuwe succesvolle opzet. En hoewel ze niet formeel werd gekozen, heeft het wel altijd als een volwaardige dienstraat kunnen functioneren. Gelukkig hebben 3 van de 4 leden zich nu weer herkiesbaar gesteld en is het team verder uitgebreid met 2 vrouwelijke kandidaten. De nieuwe dienstraat ASC bestaat nu uit Esther van Heel werkzaam bij de afd. Crediteuren, Frans van der Tier werkzaam bij ADP en Judith Dormans, Henny Kerckhoffs en Rick Mertens werkzaam bij het Front-office.

De dienstraat ASC wil de banden binnen het ASC versterken en het ASC nog beter positioneren binnen de UM, waarbij wel het belang van het personeel voorop blijft staan.

De dienstraat wil zich dus pro-actief richten op het personeelsbeleid binnen het ASC.

Zo zal ze in belangrijke actuele zaken, zoals stroomlijning UM en MUMC+, haar inspraak laten gelden. Bovendien probeert ze waar nodig, zelf zaken aan te dragen. Ze heeft daar-

vlnr: Esther van Heel, Judith Dormans, Frans van der Tier, Rick Mertens en Henny Kerckhoffs

bij ook een signaalfunctie.

Verder maakt de dienstraat zich sterk voor een prettige werksfeer met daarin open, eerlijke en

heldere communicatielijnen.

Kortom de dienstraat is een orgaan waarin de ASC-medewerkers een luisterend oor kunnen

vinden en die zich ten doel stelt de belangen van de medewerkers te bewaken en waar nodig te verdedigen.

Faculteitsraden (alleen studentgeledingen)

FdCMW/FASoS Lijst 1: NovUM

E What's going on behind the closed doors of your faculty? Who is to address if problems arise? Students are active on your behalf in shaping university policy in committees and councils throughout the whole UniMaas. NovUM is shaping policy here. For five years we participate in both the University Council and the Arts and Social Sciences' Faculty Council and we achieved much. To solve the old and new problems this year we have, again, three major aims. As a very international team running for this election we want to be part of an international university, we will argue for clear admission processes, improving opportunities for language enhancement and providing guidance for international students. Also, we will speak up for a greater transparency in decision making concerning the grading systems and the internal workings of the university. Finally, we want to make sure that our university is a 'green' one, promoting sustainability through better information on the topic and taking solid steps towards this goal such as the introduction of a financial incentive for double sided printing. With your help we can change the way our university appears as we have done in the past. Find out more about our policies aims and successes on www.novum-maastricht.nl.

Wat gebeurt er achter de gesloten deuren van jouw faculteit? Waar kan je met eventuele problemen terecht? Studenten zijn binnen de hele universiteit actief in commissies en raden om voor jou het universiteitsbeleid te vormen. NovUM vormt zijn beleid hier. Dit is het vijfde jaar dat NovUM deel neemt in de Universiteits en Faculteitsraad van de Faculteit der Cultuur- en Maatschappijwetenschappen. We hebben veel bereikt. Om oude en nieuwe problemen ook dit jaar op te lossen hebben we drie speerpunten waar we ons hard voor

vlnr: Ruta Norvaisaite, Lena Gudd, Wietske van der Want, Dagmar Olszewski, Jakob Miethe, Johanna Stroex, Ana Ilin

in gaan zetten.

Als internationaal team willen we deel zijn van onze internationale universiteit. We gaan ons hardmaken voor de verheldering van toelatings processen, het verbeteren van de mogelijkheden om talen te leren en goede hulp voor internationale studenten te bie-

den. We willen ons ook hard maken voor een transparantere universiteit als het gaat om besluitvorming met betrekking tot het geven van cijfers. Ten slotte willen we er voor zorgen dat onze universiteit een 'groene' universiteit is, door duurzaamheid te promoten door betere informatie te geven over duurzaam-

heid zodat we dit doel stap voor stap kunnen bereiken, bijvoorbeeld door dubbelzijdig kopiëren financieel aan te moedigen. Met jouw hulp kunnen we onze universiteit veranderen, zoals we in het verleden hebben gedaan. Voor meer informatie: www.novum-maastricht.nl

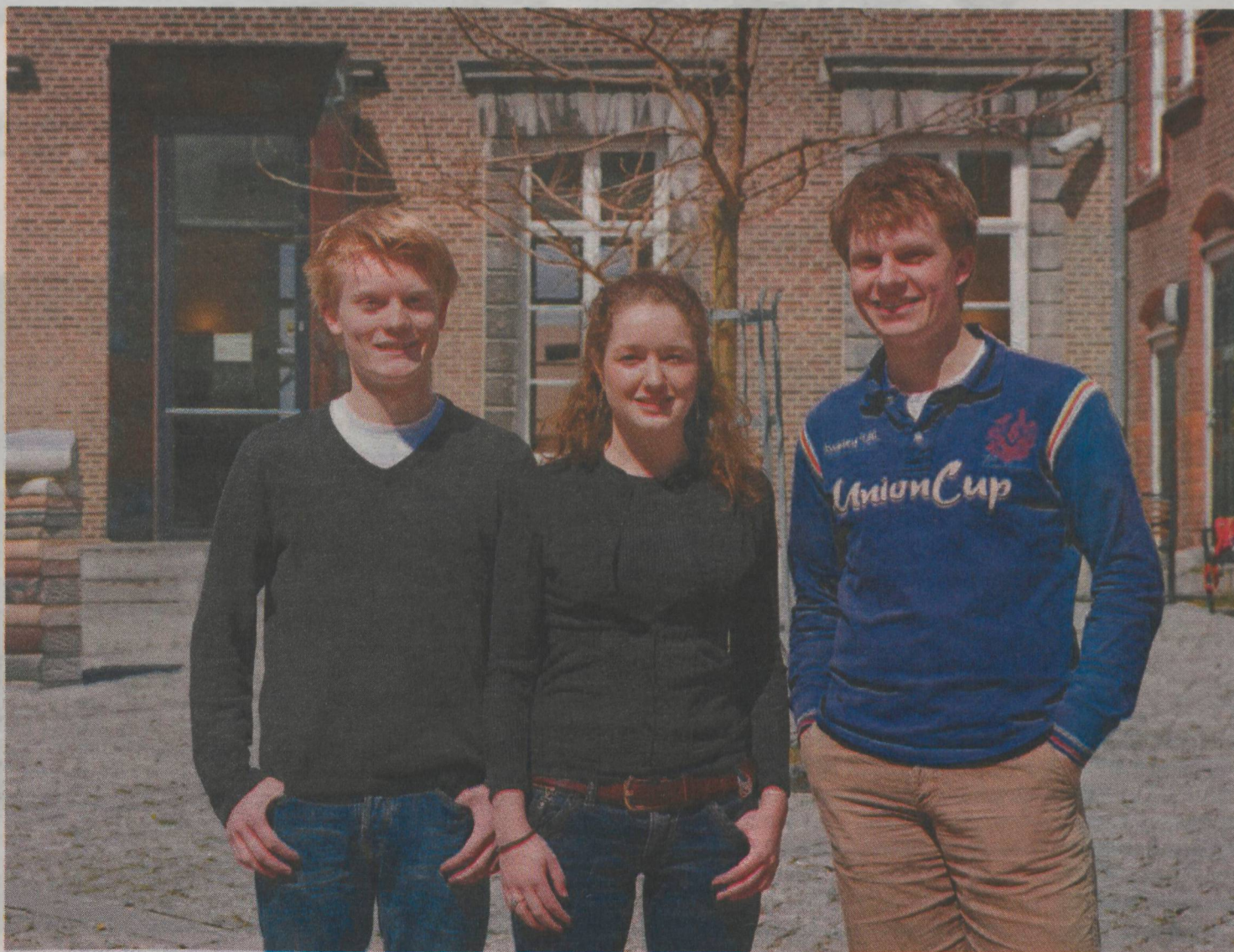
Lijst 2: DOPE

E Have it your way; vote DOPE! The Faculty of Arts and Social Sciences has over 1300 students of which 70 percent has a nationality other than Dutch. During the past years the number of students has increased and the general perspective is that this number will keep rising.

The challenge of our faculty will be to keep up with the growing number of students or even better to remain one step ahead of them with respect to organization. The aim of the faculty council is to represent the students during the decision making process of the faculty. Professionalism and transparency are the keywords in this process and therefore adopted in the policy of DOPE.

We think it is important that our faculty shows professionalism in the field of appearance as well as in communication. The bureaucratic system should be simplified and it should be clear that students with problems, ideas or critics should go to the faculty council. Moreover, we think that the integration between students should be stimulated e.g. by the realization of a common room.

We need your vote to realize these goals! Have it your way; vote DOPE! Chris Klompenhouwer, Frédérique Houthoff and Joris Korbee

vlnr: Joris Korbee, Frederique Houthoff en Chris Klompenhouwer

FdEWB/FEBA

Lijst 1: DOPE

E Dear students of the Faculty of Economics and Business Administration,

Do you think the sandwiches in the Mensa are overpriced and would you like to see better tutors? DOPE can do something about it. In the faculty council DOPE represents the students of our faculty.

The faculty council controls and advises the board in an extensive range of themes. These themes include the budget, examination, the strategy and the daily operational functioning of the faculty.

Besides these general topics we also try to cover important new problems and initiatives that pop-up during the year.

DOPE consists of a broad range of people, with different backgrounds and interests.

This year the following DOPE candidates can be elected: Jan Scheele, Roderick Jacobs, Philippe Gruijthuijzen, Mathieu Sneep and Suzan van Zutphen. We will do our very best to represent you, the student, in the best possible way.

Our main points for the upcoming year to improve your life at our faculty are:

1. Expand the international character of the faculty.
2. Better financial support for outgoing exchange students
3. Scheduling of the block (no deadlines of papers, projects, presentations etc in week 6 or 7)
4. Less expensive and better food in the Mensa.
5. Better information flow concerning the Bachelor / Master transition and major / minor phase in the Bachelor Program
6. Develop opportunities to prevent study delay in Bachelor / Master transition.
7. Make the language courses cheaper and better available.
8. Increase the compatibility of the guest lectures.
9. Increasing the quality of the tutors.

Do you want your voice to be heard within the faculty council? Vote DOPE!

vnr: Roderick Jacobs, Mathieu Sneep, Philippe Gruijthuijzen

FdR/FL

Lijst 1: Ouranos

Geen geblaat, maar resultaat! Dat is de slogan waarmee Lijst Ouranos meedoet aan de verkiezingen. En resultaat hebben we het afgelopen jaar geboekt! In dit geval betekenen in het verleden behaalde resultaten wel garantie voor de toekomst! Komend jaar zetten wij ons in voor langere openingstijden van de onderwijsbalie, inschrijvingskosten omlaag, geen tentamens meer op de vrije zaterdag, geen onnodige literatuurkosten, meer gastcolleges van aansprekende personen, geen verplicht onderwijs meer na 18.00 uur, herkansingen van blok 2 na blok 3, responsiecolleges vóór hertentamens, sijnvollere bacheloruitreiking en actievere begeleiding bij stages.

Ook de belangen van ELS studenten zijn bij Lijst Ouranos gewaarborgd. Wij gaan voor betere informatievoorzieningen op de faculteit, betere voorlichting over beroepsperspectieven, het aanbieden van Frans via het talentencentrum, tutoren die beter Engels spreken, een betere begeleiding voor het Engels leren en een verruiming van het aantal exchange plaatsen.

Wij zullen ook komend jaar waken voor jullie belangen op de faculteit. En dat doen wij zonder geblaat, met resultaat. Ouranos suits U!

Vnr: Lotte van der Leij, Maarten Prevoo, Rowena Haverkamp, Martijn de Kleermaeker, Renee Geuze en Niels van der Linden

Lijst 2: DOPE

Beste rechtenstudent,

Zoals ieder jaar willen wij van DOPE jouw stem weer laten doorklinken in de faculteit. Aankomend jaar willen wij jou graag vertegenwoordigen en ons inzetten voor die punten die naar onze mening aandacht verdienen. Zo vinden wij dat de service op onze faculteit te wensen over laat. Zo zou onder andere de onderwijsbalie iedere werkdag, op een vaste tijd, open moeten zijn.

Ook vinden wij het belangrijk dat er meer mogelijkheden komen om praktijkvaardigheden te ontwikkelen en dat duidelijker wordt welke opties hiervoor beschikbaar zijn.

Verder hechten wij er waarde aan dat de colleges goed aansluiten bij de inhoud van je blok en dat er standaard herhalingscolleges komen vóór de herkansingen.

Tevens willen we het aanmoedigen dat de faculteit zich inzet voor de verbetering van de sociale atmosfeer onder rechtenstudenten.

Bovendien vinden wij het belangrijk dat het faculteitsbestuur er over waakt dat de stroming European Law School English Track een gevarieerd internationaal publiek aantrekt.

Wij willen vooral de medezeggenschap dichter bij de student brengen. Aarzel dan ook niet om ons aan te spreken met eventuele vragen, opmerkingen en/of ideeën.

Op onze enthousiaste inzet kunnen jullie in ieder geval rekenen!

vnr: Erwin Franssen, Riëlle Mohr, Jean-Paul Grond en Dragana Stankovic

FHML

Lijst 1: DOPE

Afgelopen jaar was het eerste jaar dat de oude faculteiten Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen samen verder gingen als een nieuwe faculteit, de FHML. Vanwege een overweldigende overwinning tijdens de verkiezingen waren zeven van de negen studenten in de nieuwe faculteitsraad afkomstig uit de DOPE fractie. Deze fractie heeft dit jaar de belangen van alle studenten van de FHML op meerdere manieren vertegenwoordigd. Bij aanvang van het afgelopen studiejaar heeft DOPE het initiatief genomen tot een actie tegen de mensa. Deze actie richtte zich op twee dingen; de prijs-kwaliteit verhouding van de mensa en de nieuwe UM pas. Hoewel het niet mogelijk was de invoering van de pas terug te draaien vanwege gedane investeringen konden we wel iets doen tegen de problemen die de pas gaf. Door toedoen van DOPE zijn er meerdere oplaadpunten gekomen om wachtrijen te verkorten, er is de mogelijkheid gekomen de pas met contant geld op te waarderen en voortaan worden UM passen direct na inschrijving uitgegeven, ook als het collegegeld nog niet is betaald. Daarnaast biedt de mensa op dit moment een breder assortiment aan voor mensen met een beperkte beurs. Naast de actie

in de mensa heeft DOPE in samenwerking met de studentenberaden van de FHML nog andere dingen bereikt. Er komen meer kluisen op de UNS50, de snelheid van de computers op link is verbeterd, de inhoud van de mailboxen zal worden vergroot en de herkansingen zullen vanaf volgend jaar niet meer tijdens de vakanties gehouden worden. Ondertussen wordt er gewerkt aan een aantal belangrijke dossiers. Er wordt een pilot gestart met ruimere openingstijden van de UB-Randwijck, er wordt kritisch gekeken naar het "onvoldoende/voldoende/uitstekend" beoordelingssysteem bij Geneeskunde, het honours-programma van Gezondheidswetenschappen zal worden verbeterd en er zullen honours-programma's voor de studies MLW en EPH worden geïntroduceerd. Ook komend jaar zal DOPE een aantal nieuwe initiatieven ondernemen. DOPE vindt dat er betere tutores moeten komen. We willen dat er een onafhankelijk meldpunt komt waar coassistenten misstanden kunnen melden op hun stageplaats. DOPE zal zich inzetten voor een flexibeler omgang met het PGO systeem. We vinden dat er duidelijkheid moet komen omtrent het beoordelingssysteem voor studen-

vlnr: Piter Kooi, Anouk Steinberger, Siamack Sabrkhan, Frans Heyer, Ann-Katrin Habbig en Egmond Evers

ten EPH. DOPE zal de curriculumherziening van de studie Gezondheidswetenschappen kritisch blijven volgen en we vinden we dat de er meer capaciteit moet komen voor de stages bij MLW.

Kortom, ook komend jaar wil DOPE de belangen van alle studenten van de FHML zo goed mogelijk vertegenwoordigen. Stem daarom DOPE! www.dopemaastricht.nl

Lijst 2: NovUM

vlnr: Caspar Ebben, Ite Priems, Nienke Bakker

Work in Progress! De universiteit doet er alles aan het de studenten zo goed mogelijk naar de zin te maken. Ze laat zelfs de studenten meebeslissen over belangrijke zaken die hen aangaan. Het is niet voor niets dat de universiteit Maastricht in Nederland goed aangeschreven staat. Toch vindt NovUM dat het een en ander beter kan. Bijvoorbeeld de informatievoorziening van de universiteit richting de student. De student krijgt te weinig informatie over de mogelijkheden van studeren in het buitenland, en moet zelf veel te veel regelen. Ook het volgen van een minor op een andere faculteit moet gestimuleerd worden. De mogelijkheden zijn er, maar het wordt de student nou niet bepaald makkelijk gemaakt. Hiernaast is NovUM van mening dat de faculteit voorzien moet worden van een gezelligheidsruimte. Een plek waar de student na de studie-uren kan ontspannen in een huiskamersfeer, en medestudenten kan ontmoeten. Ook mag er gesproken worden over extra kluisjes in de buurt

van UB. Iedereen wil toch de jas en tas veilig in de buurt hebben? De kwaliteit van het onderwijs moet ook in de gaten worden gehouden. Wij zijn het niet eens met de verplichte inzet van studenttutores. Deze zijn namelijk niet altijd even goed gemotiveerd of gekwalificeerd om het onderwijsproces op een goede manier te begeleiden. En ook de kwaliteit van het onderwijs in het Engels kan en moet een stuk beter. Lezingen moeten ook in het Engels vlot verlopen en goed verstaanbaar zijn. En wanneer wil het nou eens vlotten met een goed werkend Honours Program? Naast deze punten vindt NovUM het ook belangrijk dat de universiteit aandacht besteed aan duurzaamheid. Bijvoorbeeld het goedkoper maken van dubbelzijdig printen is zowel voor de student, als voor het milieu een aantrekkelijke optie. Als jij denkt dat wij jouw belangen op deze en andere punten goed kunnen behartigen, stem dan! Voor meer informatie kijk op www.novum-maastricht.nl

FHS

Lijst 2: NovUM

E Bridging the Gap. NovUM's FHS-faction consists of dynamic, active and motivated students from 5 different national backgrounds. The faction represents students from MICC, School of Governance, ICIS and UCM. Engaged in various academic fields, we seek to contribute to the diversity offered at Universiteit Maastricht. Roos, Thomas, Miroslav, Bernard, Christopher, Sem and Eugen are determined to represent all of your interests. Even though we appreciate the environment we are currently studying in, we believe that there are several crucial improvements that should be made. Students need qualified tutors to ensure the effectiveness of tutorial meetings; the current standard must be raised. Furthermore, NovUM believes it should be easier for students to follow courses at other faculties. In addition, students should have better access to the UM facilities through extended opening hours. For instance, UM facilities should be open longer during weekends prior to exam weeks. Student guidance also needs more attention in order to ensure the student's academic progress. Finally, the necessity for a fair and transparent grading system throughout all the faculties is of utmost importance. We look forward to repre-

senting your interests and welcome your input and suggestions (novum@studver.unimaas.nl). For more information and access to our vision document check novum-maastricht.nl.

NovUM's FHS geleding bestaat uit gedreven en kritische studenten met vijf verschillende culturele achtergronden. Wij vertegenwoordigen de studenten van MICC, School of Governance, ICIS en UCM. Vanuit onze verschillende academische concentraties willen wij bijdragen aan de diversiteit binnen de UM. Roos, Thomas, Miroslav, Bernard, Christopher, Sem en Eugen gaan zich volgend jaar voor jullie belangen inzetten. Hoewel we tevreden zijn met het huidige studieklimaat, zijn er een aantal cruciale verbeteringen nodig. Studenten (Jij!) hebben recht op kwalitatief hoogstaande tutores om de effectiviteit van de tutorgroepen te waarborgen; te vaak is het niveau van de tutor te laag. Daarnaast moeten de mogelijkheden om vakken te volgen aan andere faculteiten verbeterd worden. Openingstijden van gebouwen zouden beter aangepast moeten worden aan de behoeftes van de studenten, bijvoorbeeld door de faculteiten open te stellen in de weekeinden voorafgaand aan de examens. De begelei-

vlnr: Thomas Luijken, Bernard Gouw, Sem de Maagt, Eugen Kuglitsch, Christopher Beuter, Miroslav Stoyanov

ding van studenten zou meer aandacht moeten krijgen en ook makkelijker toegankelijk zijn om de ontwikkeling van studenten te stimuleren. Tenslotte is een transparant en eerlijk beoordelingssysteem in alle faculteiten nood-

zakelijk. Wij staan te spingen om jullie belangen te behartigen en staan altijd open voor suggesties (novum@studver.unimaas.nl). Voor meer informatie en ons visie document ga naar novum-maastricht.nl

Universiteitsraad/University Council

(alleen studentgeleding)

Lijst 1: DOPE

E Currently DOPE is the largest student party represented in Maastricht University. With representatives in almost all of the faculties and five out of nine seats in the University Council DOPE seeks to prolongue its success. The past year we have been critical towards many ongoing issues, such as the capacity of university library and its opening hours; value for your money with regard to the mensa; the interests of board members of student associations and the renaming of the University. Furthermore, we have been successful in preventing the introduction of compulsory education during evening hours. However, one should not forget that 'the UM wasn't built in a day'. Achieving progress is a long term project which requires our continuing attention. Thus, DOPE has identified several issues which need to be addressed.

The first issue to be addressed is the need to facilitate the integration of different student populations. Although DOPE acknowledges that social and cultural differences exists and should remain to exist, it is our view that the creation of a common "UM-feeling" is of utmost impor-

tance in developing a unified student-population. Thus, the university should cooperate and support student associations to reach such a common "UM-feeling" within the university as well as 'after-office-hours'.

The second issue DOPE wants to address is the availability of study resources. At this moment, students are limited in the use of computers at other faculties. It is our view that computers at the UM should be available for use by all students. Another focus point concerns the introduction of new forms of e-learning, like online video-lectures. DOPE desires to achieve that all students can learn in a more flexible and better way. Furthermore, we strive to increase the storage capacity of both the i-drives and mailboxes.

The third issue is an ongoing one. Although the extension of the opening hours of the university library is finally being implemented in the city library such opportunities have not yet been applied to the Randwijck facility. Furthermore, although attention has been drawn to the capacity problems, no solutions have yet been implemented.

vlr: Govert Veldhuijzen, Lianne van Exel, Guido van Heugten, Simone Vermeend, Linferd Huismans

A fourth issue to be addressed is the high percentage of students which drop out. Different faculties fail to tackle this problem appropriately. Thus, DOPE strives towards better study

support.

Taking all the above into account, our message is clear: "DOPE, for ALL students!" For more information see: www.dopemaastricht.nl

Lijst 2: NovUM

vlr: Fabian Spörer, Jan Kösters, Joyce-Manyi Bakia, Mitch Miller, Rutger de Knijff

E NovUM continues to bridge the gap... between faculties, between both sides of the river, and most importantly, between people. Furthermore, we will strive to connect the university and city of Maastricht. NovUM is begin-

ning its fifth year of University Council representation and pledges to represent the student population in a number of areas, yet again. Firstly, we aim for ever closer inter-facultar cooperation, leading to higher awareness of interdis-

plinary opportunities, as well as availability of facility specific resources, across the university. Secondly, we will stimulate further integration of international students into university life. This allows the use of the full potential that our diverse student population can offer. Thirdly, we want affordable, high-quality education and provide optimal settings for this: PBL groups of no more than fourteen students in an up-to-date learning environment. Our education must be in line with our university's reputation and her call for quality and innovation. Lastly, we want to continue NovUM's commitment to sustainability, as we have we successfully put it on the agenda in recent years. This means bridging the gap between small-scale implementation and university wide policies. For further information on how your vote makes a difference, check out www.novum-maastricht.nl

NovUM - bridging the gap... tussen faculteiten, tussen Randwyck en het centrum, en, het meest belangrijk, tussen mensen. Dit omvat ook het cultiveren van de vruchtbare samenwerking tussen de universiteit en de stad Maastricht. NovUM stelt zich voor het vijfde jaar ten taak de gehele

studentenpopulatie te vertegenwoordigen. Allereerst streven we naar een verbeterde interfacultaire samenwerking, betere voorlichting over de mogelijkheden voor studenten tot interdisciplinair onderwijs en universiteitsbrede beschikbaarheid van faculteitsvoorzieningen. Ten tweede willen we integratie van de vele internationale studenten beter faciliteren, het zou zonde zijn niet optimaal gebruik te maken van de mogelijkheden die onze diverse studentenpopulatie biedt. Ten derde willen wij betaalbaar kwaliteitsonderwijs voor iedereen in een optimale leeromgeving. Dat betekent onderwijsgroepen van niet meer dan veertien studenten met beschikking over up-to-date services, software en voorzieningen. Het onderwijs dient representatief zijn voor de goede reputatie van de Universiteit Maastricht en haar waarden van 'kwaliteit' en 'innovatie'. Tot slot willen wij voortbouwen op de stevige basis die NovUM de afgelopen jaren heeft gelegd op het gebied van duurzaamheid, met schaalvergroting van kleine verbeteringen als Fair-Trade koffie, naar universiteitsbrede projecten met een internationale voorbeeldfunctie.

Voor meer informatie over hoe jouw mening kan bijdragen: www.novum-maastricht.nl

Lijst 3: Voor Uns

Studenten medezeggenschap moet uitgebreid worden.

Ik ben Marco, 24 jaar oud, en ben afkomstig uit het Duitse Ruhrgebied. Ik heb 1 jaar geneeskunde gedaan in Duitsland, maar ben dan toch overtuigd geraakt om naar Maastricht te gaan vanwege het internationale en innovatieve beeld van de universiteit en haar indrukwekkende studietoelating. Op dit moment ben ik tweedejaars MLW-student (Moleculaire Levenswetenschappen), lid van Helix, gek op sport, literatuur, maar nog meer op Neurowetenschappen. Dat is ook de reden waarom ik naast mijn studie vaak in het laboratorium van de afdeling neurowetenschappen op te sporen ben. Het feit dat de studenten van de Randwyck minder gepresenteerd worden in de Universiteitsraad, verplicht mij om dit te gaan veranderen. Ik sta voor integriteit, openheid, doorzettingsvermogen en om studentenbelangen ten opzichte van het karakter van de Universiteit Maastricht zo ver mogelijk te verdedigen. Verder zijn mijn doelen niet alleen de studenten te representeren, maar ook echt iets te bewegen. Aandachtspunten zijn er onder andere het PGO- en beoordelingssysteem, de studiefinanciering voor buitenlanders, Mensaproblematiek en nog veel meer. Your vote, your impact - use it or lose it.

Marco Boyks

